

BIULETYN KOWIEŃSKI

W I L B I.

№

Wilno, dnia 30 września 1926 roku.

44.

Treść numeru:

I. ZAGADNIENIA POLITYKI ZAGRANICZNEJ.-

	Dział,	Str.
1. Artykuł "Lietuvisa" nawołujący do zbrojnej walki o Wilno.-	I.	1.
2. "Darbininkas" o niebezpieczeństwie ze strony Polski i ignorowaniu tego niebezpieczeństwa przez rząd litewski.-	"	1.
3. "Lietuvos Zinios" o zbliżeniu państw nadbałtyckich.-	"	2.
4. "Lietuva" o stosunkach litewsko-niemieckich.	"	3.
5. "Lietuva" o stosunkach fińsko-litewskich z powodu mianowania ministrem pełnomocnym dotychczasowego przedstawiciela Finlandji w Litwie.-	"	4.
6. "Lietuva" o nowym składzie Rady Ligi Narodów.	"	4.
7. Układ Litwy z ZSSR, Dementi Elty.-	"	5.

II. ŻYCIE GOSPODARCZE. a/Stosunki wewnętrzne.-

8. "Lietuva" o popularyzowaniu wiedzy z zakresu ekonomiki.-	II.	1.
9. Stan tegorocznego urodzaju na Litwie.-	"	1.
10. Eksploatacja torfu na Litwie.	"	2.

b/Stosunki z zagranicą.-

11. Towary litewskie na rynku angielskim.	"	4.
12. Handel Litwy z Czechosłowacją.-	"	4.
13. Ekonomiczne stosunki Litwy z ZSSR.	"	4.
14. Stosunki handlowe Litwy z Nadbałtykiem.	"	5.

III. ZAGADNIENIA POLITYKI WEWNĘTRZNEJ I SPRAWY SPOŁECZNE.

15. "Dzień Kowieński" o niebezpiecznej działalności krikszczioniów na niższych stanowiskach państwowych.-	III.	1.
16. "Lietuva" o działalności komunistów na Litwie.	"	2.
17. "Lietuva" o sytuacji na Litwie.-	"	2.
18. B. premjer Bistras o zarządzeniach rządu w sprawie strajków.-	"	3.
19. "Lietuvos Zinios" o potrzebie wydawania biuletynu informacyjnego.-	"	4.
20. Stosunki w biurokracji litewskiej.-	"	4.
21. B. Minister oświaty p. Jokantas o rugach urzędników.-	"	4.
22. Niepokoje "Rytasa" z powodu antymilitarystycznych wystąpień socialistów i ludowców.-	"	5.
23. Szef Sztabu Generalnego przed sądem.	"	6.
24. Obrona Szefa Sztabu Generalnego przed zarzutami "Rytasa"	"	6.
25. Organizacja Obrony kraju. Wywiad Elty z p. Ministrem Obrony Krajowej.-	"	6.
26. Głosy prasy litewskiej z powodu otwarcia drugiej sesji Sejmu.- /"Lietuvos Zin." i "Lietuva", /	"	8.

VI. SPRAWY KŁAJPEDZIE,-

	Dział.	Str.
27. Stosunki między Kownem a Kłajpedą w ujęciu "Memeler Dampfboot",-	VI.	1.
28. "Lietuvos Žinios" o zmianie stanowiska Kłajpedzian,-	"	1.
29. "Trinitas" o stanie szkolnictwa w Kłajpedzie.	"	1.
30. Depesza Eltv i korespondenta "Rytasa" o decyzji Rady Ligi Narodów w sprawie Kłajpedzkiej.-	"	2.

X. K R O N I K A. a/Zagraniczna.-

31. Z pobytu premiera Slezewicziusa w Rvdze.	X.	1.
32. Traktat sowiecko-litewski,-	"	1.
33. Komunikat rządu litewskiego o agresywnych zamiarach Polski.-	"	1.
34. Cziczerin o prawnych interesach Polski.	"	2.
35. Aeroplany sowieckie i litewskie.-	"	2.

b/ Kronika wewnętrzna.-

36. Nowy skład Prezydium Sejmu.-	"	2.

c/ Kronika gospodarcza.-

37. Handel Litwy za sierpień.-	"	2.

d/Kronika z zakresu spraw polskich.-

38. Rozwiązanie polskiego zebrania w Dubinkach.	"	2.
39. Zbrojny napad szaulisów na polską procesję w Kownie.-	"	3.

-----000 \$ 000-----

16. "Ustępek Kowieński" o niebezpiecznej działalności...		
17. "Lietuvos Žinios" o działalności komunistów na Litwie.		
18. Premier Bistras o zaproszeniach rządu w sprawie strajków.		
19. "Lietuvos Žinios" o poturbie wydawania litewskiej informacji.		
20. Stawki w biurkach litewskich.		
21. Minister oświaty p. Jokantas o twarach w szkołach.		
22. "Rytas" o gwałtach w szkołach litewskich.		
23. Stawki w biurkach litewskich.		
24. "Rytas" o gwałtach w szkołach litewskich.		
25. "Rytas" o gwałtach w szkołach litewskich.		
26. "Rytas" o gwałtach w szkołach litewskich.		

I. ZAGADNIENIA POLITYKI ZAGRANICZNEJ.

Artykuł "Lietuvīsa" nawołujący do zbrojnej walki o Wilno. -

"Lietuvīsa" N. 35 z 3/IX. r. b. Artykuł p. t.: "Caveant Consules"

Streszczenie. -

Litwa odzyska Wilno nie przy pomocy traktatów suwal- skich, rokowań, porad Ligi Narodów, czy Konferencji Ambasadorów. Naś- stąpi to przy pomocy karabinów, bagnatów i granatów. Wiele jesz- cze potrzeba do tego pracy i poświęcenia. Wiele już jednak dokona- no. Przedewszystkiem młodzież litewska, zwłaszcza wiejska, jest już ideowo przygotowana. Nie może być dziś na Litwie rządu, któ- ryby spróbował wyrzeczenia się Wilna. Wola całego narodu jest wyraźna. Europa tego jednak niestety nierozumie. W Kownie bowiem, siedlisku międzynarodowych macherów, "tajnych" dyplomatów i "kur- jerów" częstokroć odmienne nastroje panują. Przyczyniają się do tego i pacyfiści litewscy. Oto np: w "Socjaldemokratasie" p. Kajrys dowodzi, że 6 - 7 dywizji armji litewskiej nie odegrywa żadnej roli. Wciąż mówi się o redukcji wydatków na wojsko, o re- dukcji samego wojska. Zwalnia się ze służby szeregowców, którzy nie zdążyli przesłużyć przepisowego okresu. Sami żołnierze są z tego niezadowoleni. Oto robota pacyfistów. Obowiązkiem każ- dego obywatela jest stanąć do ideowej walki z tą destrukcyjną bch działalnością. -

"Darbininkas" o niebezpieczeństwie ze strony Polski i ignorowaniu te- go niebezpieczeństwa przez rząd li- tewski. -

"Darbininkas" N. 38 z 19/IX. r. b. Artykuł p. t. & "Polacy szy- kują się do ujarznienia Litwy, zaś socjaliści im pomagają". Stresz- czenie. -

Prasa całego świata pisze o agresywnych zamiarach polskich w stosunku do Litwy. Angielska Partja Pracy /Labour Party/ wydała nawet odezwę, w której wykazuje niebezpieczeństwo grożące Litwie ze strony Polski. W ostatnich dniach komuniści polscy i litewscy również podobną odezwę wydali. -

Zachodzi kwestja, czy opinie prasy zagranicznej o zamierzonej agresji polskiej są uzasadnione. Czy nie są to tyl- ko strachy na lachy? Jednakże tak nie jest. Sam fakt zbrojeń polskich i koncentracji oddziałów polskich na pograniczu litew- skiem najlepiej przemawia za realnością niebezpieczeństwa pol- skiego dla Litwy. Burza lada chwila może wybuchnąć. -

Jak się względem perspektywy tej ustosunkowuje socja- listyczno-żydowsko-polski rząd Litwy? Rząd ten ukrywa przed ludnością niebezpieczeństwo i swą bezmyślną działalnością swia- domie, czy mimowolnie przygotowuje Polakom drogę do Litwy. - Oto dowody: W chwili, gdy nawet angielska Labour Party wydała odezwę ostrzegając świat przed agresją Polską na Litwę, urzędowa prasa litewska pisała: zwyciężny alarm. Jednocześnie, według komunika- tów zagranicznych, do Polski udawała się delegacja socjaldemokra- tów litewskich w celu układania się. Zapewne chodziło o unję pol- sko-litewską. Dalej: podczas, gdy Polska na gwałt się zbroi, to rząd litewski usuwa z armji najzdolniejszych oficerów, zmniejsza liczbę ność pułków, zaś pułki pozostałe rozmieszcza w ten sposób, ażeby okazały jaknajmniejszy opór inwazji polskiej. Rząd litewski pos- tępuje, jak za czasów Zeligowskiego, kiedy to na obronę Wilna po- zostawiono zaledwie parę kompanij-całą armję rozmieszczoną zaś

po lasach augustowskich, po b. gub. Łomżyńskiej i t.d. Wśród wojska budzi się ogromny niepokój.-

Po za temi szkodliwymi dla kraju, a korzystnymi dla Polski machinacjami, poza oszukiwaniem narodu litewskiego rozmaitymi, uspakajającymi artykułami prasowymi, rząd litewski coraz bardziej kuma się z obszarnikami polskimi na Litwie. Wstrzymano już parcelacje pewnych dworów, wydaje się ogromne subwencje szkołom polskim i t.p. Tymczasem w Wileńszczyźnie prześladowanie szkolnictwa litewskiego przez władze polskie trwa w dalszym ciągu.

Wszystko jednym słowem wskazuje na to, że obecny rząd litewski ślepo pcha się w objęcia Polski. Panowie socjaliści wiele się jednak myślą, sądząc, że kraj na to przystanie. Skoro rząd kumając się z obszarnikami polskimi zapomina o doznanych przez Litwę ze strony polskiej krzywdach, w takim razie ludność musi szukać dróg samoobrony. Rządowi litewskiemu chodzi jedynie o przesładowanie ludzi, którzy nie są socjalistami, chodzi o odbieranie gruntów od dawnych ochotników, chodzi o szczucie jednych na drugich, o oszukiwanie ludności, wreszcie o utrzymanie się przy żłobie państwowym, o dochody, auta i t.d.

Wszystkie najważniejsze sprawy kraju i państwa zostały ~~razem~~ zarzucone w ką. Pozostaje przeto samoobrona. Należy gorliwie śledzić za całą ~~sprawa~~ złą robotą dzisiejszych władców Litwy, ażeby w bliskim dniu sądu móc im odpowiednio zapłacić.

O z b l i ż e n i u p a ń s t w N a d b a ł t y c k i c h . -

"Lietuvos Žinios" N. 199. Artykuł p. t.: "O zbliżeniu państw

Nadbałtyckich". Streszczenie.-

Deklaracja gabinetu p-Sieżewicziusa głosiła, że polityczne, kulturalne i ekonomiczne zbliżenie państw nadbałtyckich będzie jednym z najważniejszych zadań rządu. Nie podobna nie zgodzić się na koncepcję powyższą. Najwyższym i wspólnym celem państw nadbałtyckich jest utrzymanie niezawisłości. Gwarancją zaś najlepszą tej ostatniej jest ciasne zbliżenie państw nadbałtyckich.

Pozycja rządu litewskiego jest pod tym względem o wiele wyraźniejsza niż np: stanowisko oficjalnych sfer łotewskich. Pewne sfery łotewskie chcą związać przyszłość Łotwy z orientacją ku imperjalistycznej Polsce. Stosunki zaś litewsko-polskie nie są dziś uregulowane właśnie dzięki imperjalistycznym tendencjom Polski. To też wzmocnienie się orientacji i wpływów polskich na Łotwie utrudnia poważną pracę nad zbliżeniem państw nadbałtyckich. Tem niemniej prawicowe grupy łotewskie z obawy przed inwazją sowiecką zdecydowały się na oślep rzucić się w objęcia polskie, pragnąc jednocześnie, żeby i Litwa poszła w ich ślady.

Opinia prawicowych sfer łotewskich co do "opieki polskiej" są błędne. Gdzież bowiem gwarancje na to, że Polska nie zastrzeże się na państwa nadbałtyckie jako na obiekt przyszłych układów imperjalistycznych? Łotwie mogą grozić różne niespodzianki.-

Zaznaczyć należy, że jednak nie cała Łotwa solidaryzuje się z polonofilskimi "Rigas Zinas", które prowadzą dość intensywną kampanję w celu zakłócenia przyjaznych stosunków łotewsko-litewskich. Poważne pismo łotewskie "Socjaldemokrats" niejednokrotnie potępiał imperjalizm polski i walczył z wpływami jego na Łotwie. Dotychczas stosunki między demokracją litewską a łotewską były jaknajlepsze. Sądzić należy, że gdy demokracja odniesie na Łotwie całkowity sukces, wówczas stosunki te przybiorą konkretną formę.-

Zycie potężniejsze jest od politykierów i zmusi wszystkich państwowo nastrojonych obywateli państw nadbałtyckich do poważnego zajęcia się sprawą wcielenia wyrażonych w deklaracji p-Sieżewicza myśli w czyn.-

po lasach suwalskich, do 6. lipca, komunistów i t. d. Władcy wój-

ski budzi się ogromny niepokój. Po za tymi akcjami, które

Polaki masowo, w celu wywołania rewolucji, wzywają do

zostawienia broni i wycofania się z terenów, które

zostają one w ręce komunistów. W tym celu, w Wilnie, w

całym mieście, wzywają do wycofania się z terenów, które

zostają one w ręce komunistów. W tym celu, w Wilnie, w

całym mieście, wzywają do wycofania się z terenów, które

zostają one w ręce komunistów. W tym celu, w Wilnie, w

całym mieście, wzywają do wycofania się z terenów, które

zostają one w ręce komunistów. W tym celu, w Wilnie, w

całym mieście, wzywają do wycofania się z terenów, które

zostają one w ręce komunistów. W tym celu, w Wilnie, w

całym mieście, wzywają do wycofania się z terenów, które

zostają one w ręce komunistów. W tym celu, w Wilnie, w

całym mieście, wzywają do wycofania się z terenów, które

zostają one w ręce komunistów. W tym celu, w Wilnie, w

całym mieście, wzywają do wycofania się z terenów, które

zostają one w ręce komunistów. W tym celu, w Wilnie, w

całym mieście, wzywają do wycofania się z terenów, które

zostają one w ręce komunistów. W tym celu, w Wilnie, w

całym mieście, wzywają do wycofania się z terenów, które

zostają one w ręce komunistów. W tym celu, w Wilnie, w

całym mieście, wzywają do wycofania się z terenów, które

zostają one w ręce komunistów. W tym celu, w Wilnie, w

całym mieście, wzywają do wycofania się z terenów, które

zostają one w ręce komunistów. W tym celu, w Wilnie, w

całym mieście, wzywają do wycofania się z terenów, które

zostają one w ręce komunistów. W tym celu, w Wilnie, w

całym mieście, wzywają do wycofania się z terenów, które

zostają one w ręce komunistów. W tym celu, w Wilnie, w

całym mieście, wzywają do wycofania się z terenów, które

zostają one w ręce komunistów. W tym celu, w Wilnie, w

całym mieście, wzywają do wycofania się z terenów, które

zostają one w ręce komunistów. W tym celu, w Wilnie, w

całym mieście, wzywają do wycofania się z terenów, które

zostają one w ręce komunistów. W tym celu, w Wilnie, w

całym mieście, wzywają do wycofania się z terenów, które

zostają one w ręce komunistów. W tym celu, w Wilnie, w

całym mieście, wzywają do wycofania się z terenów, które

zostają one w ręce komunistów. W tym celu, w Wilnie, w

całym mieście, wzywają do wycofania się z terenów, które

"Lietuva" o stosunkach litewsko-niemieckich, -

"Lietuva" N. 207, Artykuł p. t.: "Należy się zastanowić", Streszczenie, -

Artykuł-nawiązując do oświadczenia ministra Sidzikau skasa, złożonego przedstawicielowi "Vossische Ztg", w którym pierwszy delegat, na sesję Ligi Narodów wyrażał radość z powodu przyjęcia Niemiec do Ligi, uskarża się, że ze strony Niemiec nie ma wzajemności, a odwrotnie wyklaniają się ciągle zaostrożenia stosunków. Źródłem tych zaostrożenia stosunków są pretensje Niemiec do Kłajpedy, -

Niedalej, jak przed miesiącem w czasopiśmie "Tilsiter Zeitung" /N. 184, 8 sierpnia/, znajdujemy artykuł o zwolnionych drogą amnestji z więzienia kowieńskiego kłajpedzkich powstańców /zamachowców/, w którym to artykule zjawily się tendencje Litwie nieprzychylnie. Powstańcy Kłajpedzcy to bohaterzy idei niemieckiej, której brzmienie jest wyraźne.

Niedawno znowuż niemieckie pismo "Demokratische Zeitungsdienst", komentując przemówienie p. Sidzikauskasa w Radzie Ligi Narodów, dotyczące skargi Kłajpedzian, przeciwstawia się zdaniu delegata Litwy, że ta ostatnia jest istotną odczynną Kłajpedzian, -

Dalej gen. Ludendorff, potraciwszy w swej mowie o stosunki z Litwą, podkreślił, że dopóki Litwa włada Kłajpedą nie może być mowy o dobrych stosunkach niemiecko-litewskich.

Tylżycki burmistrz naczelny dr. Lohmeyer posunął się jeszcze dalej i przemawiając przy okazji święta miast Prus Wschodnich zaznaczył, że kraj Kłajpedzki znajduje się obecnie we wrogich rękach, -

Ostatnie trzy wypadki zaszyły podczas ubiegłego tygodnia. Nad temi objawami możnaby było może przejść do porządku dziennego, gdyby się często nie powtarzały i wytwarzały odnośnej atmosfery w kraju Kłajpedzkim. Dość powiedzieć, że o kraju Kłajpedzkim w Niemczech ustaliło się przysłowie: "Deutsches Land in Feindehand", -

Natomiast niedawno przez p. Rogge dane w sejmiku Kłajpedzkim wyjaśnienia, dotyczące udzielania zapomóg urzędnikom niemieckim ze "źródeł przyjaznych" - skłaniają do mniemania, że część społeczeństwa niemieckiego nie tylko w słowach, lecz i w czynach ujawnia dążność do podważania stosunków litewsko-niemieckich, -

Litewskie ministerstwo spraw zagranicznych doręczając dn. 10. go września poselstwu niemieckiemu protest przeciwko wystąpieniu burmistrza Tylżyckiego - miało na celu wyjaśnienie - w jakim mianowicie stopniu podobne wyjaśnienia zagrażają stosunkom litewsko-niemieckim. Dziś Litwie na tego rodzaju wyjaśnieniu szczególnie zależy. Z chwilą wejścia do Rady Ligi Narodów, Niemcy nabyły pierwszorzędne znaczenia w polityce Europy. Słowo Niemiec i dla Litwy może być nieraz decydujące w tych kwestjach, z którymi ta ostatnia skieruje się do Ligi Narodów, -

Z drugiej zaś strony coraz częściej rozsiewane są pogłoski o jakichś niemiecko-angielskich pertraktacjach, o zwrocie Niemcom korytarza Gdańskiego wzamian za pozostawienie Polsce "wolnej ręki" w stosunku do Litwy i t. p., pogłoski wskazujące na jakąś ciemną robotę, godzącą w stosunki litewsko-niemieckie. Konjunktura polityczna pozwoli Niemcom zwrócić uwagę na Wschód obecnie. A stwarza to podatny grunt dla wszelkiego rodzaju pogłosek, mających na celu przedstawić jako najbliższą konsekwencję przyjęcia Niemiec do Ligi Narodów - fakt skierowania agresywnych planów niemieckich przeciwko słabszym sąsiadom wschodnim. Tymczasem interesa obu krajów winnyby jedynie prowadzić do ściślejszego nawiązania istniejących stosunków. Jest rzeczą zrozumiałą, że dobre chęci jednej strony, nie wystarczają do utrzymania dobrych stosunków pomiędzy państwami. To też wobec coraz to częściej zaznaczającego się w prasie niemieckiej nieprzyjaznego w stosunku do Litwy tonu, Litwie wypada poważnie się za stanowić nad swym ustosunkowaniem się względem zachodniego sąsiada, -

Prilohy k novinam, str. 44, 45, 46

Prilohy k novinam, str. 44, 45, 46

Prilohy k novinam, str. 44, 45, 46

Prilohy k novinam, str. 44, 45, 46

Prilohy k novinam, str. 44, 45, 46

Prilohy k novinam, str. 44, 45, 46

Prilohy k novinam, str. 44, 45, 46

Prilohy k novinam, str. 44, 45, 46

Prilohy k novinam, str. 44, 45, 46

Prilohy k novinam, str. 44, 45, 46

Prilohy k novinam, str. 44, 45, 46

Prilohy k novinam, str. 44, 45, 46

Prilohy k novinam, str. 44, 45, 46

Prilohy k novinam, str. 44, 45, 46

"Lietuva" o stosunkach fińsko-litewskich z powodu mianowania ministrem pełnomocnym dotychczasowego przedstawiciela Finlandji w Litwie. -

"Lietuva" N. 208 z 16/IX, r. b. Artykuł p. t.: "Finlandja à Litwa". Streszczenie. -

W narodzie litewskim ma Litwa wyraźnego, otwartego przyjaciela, niezainteresowanego w żadnych kombinacjach zakulisowych Finlandja np: instyktownie wyczuwa imperjalizm Polski i świadomie się stroni od zbytniego kumania się z Warszawą. Czyn Żeligowskiego i dalsza polityka polska rozwiąły w narodzie fińskim wszelkie iluzje co do Polski i skłoniły go do ~~przyjęcia~~ poczynienia całkiem słuszných wniosków. Polityczna przezorność i rezerwa Finlandji niejednokrotnie już uchroniły pozostałe państwa nadbałtyckie od angażowania się we wszelkie szkodliwe kombinacje w które wciągały obce /czytaj: polskie/ żywioły i ku którym skłaniali się niektórzy politycy nadbałtyccy. Stała, wyraźna i trzeźwa wytyczna polityki fińskiej jest doniosłym, dodatnim objawem w wahającej się częstokroć polityce pozostałych państw nadbałtyckich.

Polityczne więc stanowisko Finlandji dotyczące ogólnej polityki nadbałtyckiej, niemal całkowicie odpowiada stanowisku litewskiemu. Obok więzi kulturalnej wpływa to bardzo na zacieśnienie stosunków pomiędzy obu krajami. Znalazło to nawet wyraz w stosunkach dyplomatycznych. Ostatnio rząd fiński mianował swego dotychczasowego posła zwyczajnego na Litwie p. Sylvaderisa posłem nadzwyczajnym i ministrem pełnomocnym. Społeczeństwo litewskie krok ten, rzecz prosta, wita ze szczególnem uznaniem. Stosunki fińsko-litewskie, niczem niezamącone w przeszłości i teraźniejszości, mają przed sobą wszelkie widoki rozwoju z jaknajwiększą dla obu stron korzyścią. -

"Lietuva" o nowym składzie Rady Ligi Narodów. -

"Lietuva" w N. 211 w artykule p. t.: "Nowa Rada Ligi Narodów" po omówieniu przebiegu wyborów do Rady dale następującą charakterystykę:

Państwa europejskie w osobie członków Rady można podzielić w sposób następujący: państwa sojusznicze, państwa zachowujące podczas ostatniej wojny neutralność i wreszcie te, które z Ententą walczyły. Do byłych państw sojuszniczych należą: Anglja, Francja, Włochy, Rumunja, Polska, Belgja, Czechosłowacja. Państwa neutralne reprezentuje jedna Holandja, a z pośród walczących w swoim czasie przeciwko Entencie tylko Niemcy. Pod względem stałych miejsc skład Rady nie jest jeszcze ustalony, ponieważ brakuje jeszcze Stanów Zjednoczonych Ameryki i Rosji Sowieckiej. Interesy Ligi Narodów wymagają, by te dwa państwa czempredzej weszły do Ligi Narodów i jej Rady.

Jeżeli chodzi o przedstawicielstwo poszczególnych terytorjów Europy to należy zaznaczyć, że jest tu ogromny brak równości: Skandynawja i Nadbałtyk nie mają w Radzie ani jednego przedstawiciela. To samo dotyczy półwyspu Bałkańskiego. Neutralna Holandja z racji swego geograficznego położenia nie jest w stanie reprezentować jakiegokolwiek grupy państw. Natomiast Małą Ententę reprezentuje Rumunja i Czechosłowacja, a częściowo i Polska. Jeżeli spojrzymy jak wyglądają państwa wchodzące w skład Rady Ligi Narodów na mapie, to stwierdzimy, że Niemcy są ze wszystkich stron okrażone państwami należąciami do bloku so-

juszniczemi, prócz neutralnej Holandji i że położenie najbardziej skomplikowane jest obecnie w Europie Środkowej, której za strzeżenia interesów podjęły się obecnie Rumunja, Czechosłowacja i Polska.-

Politykę samodzielną starają się prowadzić wszystkie większe państwa, których w Radzie jest pięć. Z pośród nich Niemcy nie posiadają w Radzie ani jednego - wyraźnie je popierającego - członka. Anglja również wydaje się być w Radzie dość izolowaną, ponieważ ani jedno z dominjów Imperjum Brytyjskiego nie posiada w Radzie miejsca. Najwięcej wyraźnych stronników posiada Francja, pod której wpływem jest Belgja, Polska, Czechosłowacja i Rumunja - lecz dużą jej konkurencję sprawiają Włochy, Japonja oczywiście w sprawach Europy nie jest bardzo zainteresowana i będzie ona przedewszystkiem zwracała uwagę, wraz z Chinami, na sprawy azjatyckie. Trzy państwa Ameryki Południowej zapewne będą się przytrzymwały biernego stanowiska i nie będą odegrywały większej roli w pracach Rady.-

Powstaje pytanie, czy będą mogły w takich warunkach normalnie rozwijać się prace Rady. Jeżeli się uwzględni, że Rada jednomyślnie uchwała wnioski, to okaże się, że 14-sto osobowy skład Rady jest zbyt liczny, zwłaszcza wobec wszystkich wewnętrznych przeszkód, stanowisko przeto Szwecji za niezwiększeniem liczby członków Rady posiadało poważne uzasadnienie.-

Niemcy, wszedłszy do Ligi Narodów będą bezwątpienia największym jej "klientem" ponieważ posiadają nieuporządkowane sprawy zarówno na zachodzie w Nadrenji, jak na Wschodzie nad Wisłą. Niezgody francusko-niemieckie i niemiecko-polskie oraz kwestje kolonij stanowią najważniejszy materiał prac Ligi Narodów. Jak sporne te kwestje zostaną załatwione trudno dziś przewidzieć.-

Układy Litwy z Z. S. S. R. - Dementi Elty.-

Podajemy w porządku chronologicznym dwie wiadomości: Wiadomość "Mem. Dampfboot" N. 223.-

W litewskich kołach politycznych wiele się mówi o podpisaniu dokumentu politycznego nadzwyczajnej wagi, mającego uregulować stosunki Litwy z ZSSR. Dokument ten uzna granice państwa litewskiego, zakreślone przez traktat sowiecko-litewski z 1920 r. przed wtargnięcie Zeligowskiego do Wilna.-

Komunikat Elty z dn. 21 września 1926 r.-

W prasie litewskiej ukazały się wiadomości, że w najbliższym czasie zostanie podpisany z ZSSR akt jakiejś wielkiej wagi. Jeżeli wiadomości te dotyczą prowadzonych z ZSSR pertraktacji w sprawie zawarcia umów: gwarancyjnej i ekonomicznej, to jak Elta miała możność potwierdzić, pertraktacje te postępują pomyślnie i - można się spodziewać - doprowadzą do pożądaných rezultatów.-

Nie przewiduje się natomiast podpisania żadnego innego aktu.-

W tym celu, przed rozpoczęciem prac nad tymi sprawami, należy przede wszystkim zbadać stan obecny w sprawie...

Polityka samostanowienia staraj się grozić w rzeczywistości wielką groźbą, podrywając w dziedzinie politycznej...

W tym celu, przed rozpoczęciem prac nad tymi sprawami, należy przede wszystkim zbadać stan obecny w sprawie...

U k i e d y   L i t w y   z   E . S . S . R .   -   D e n g e t i

Podajemy w porządku chronologicznym dwie wiadomości: Wiadomość "Mem. Dąbrowski" N. 232.

W liście do Komisji, ukazywają się wiadomości, że w sprawie podjęcia dokumentu politycznego...

W tym celu, przed rozpoczęciem prac nad tymi sprawami, należy przede wszystkim zbadać stan obecny w sprawie...

W tym celu, przed rozpoczęciem prac nad tymi sprawami, należy przede wszystkim zbadać stan obecny w sprawie...

II. ŻYCIE GOSPODARCZE, a/Stosunki wewnętrzne.

"Lietuva" o popularyzowaniu wiedzy z zakresu ekonomiki, -

"Lietuva" N. 205 z 13/IX, r. b. Artykuł p. t.: "W sprawie propagowania wiadomości z zakresu ekonomiki" "Streszczenie.

Różne są środki i metody popularyzowania wiadomości z zakresu ekonomiki. Rząd litewski winien z pośród nich obrać środki najbardziej warunkom litewskim odpowiadające. Żywe słowo i konkretny przykład zdają się być dla rolników litewskich przystepiejsze aniżeli czytanie książek i czasopism. W związku z tem M-stwo Rolnictwa zajęło się zorganizowaniem gęstej sieci "kursów zimowych" z, zn. popularnych odczytów i pogadań z zakresu rolnictwa. Jednocześnie M-stwo w miarę możliwości powiększa liczbę agronomów zawodowych. Niesłychaną bowiem jest rzeczą, aby powiat na Litwie posiadał zaledwie po 1 agronomie. Pozatem M-stwo zamierza założyć w przyszłym roku cały szereg rolniczych stacyj doświadczalnych, -

Przedewszystkiem atoli dla skutecznej propagandy ekonomicznej winna nastąpić reforma programów w szkołach na Litwie. Należałoby usunąć ze szkół balast scholastyczny, wprowadzić natomiast przedmioty związane z rolnictwem. Niepodobna zapominać, że w chwili, gdy punkt ciężkości w życiu państw przesuwają się na ekonomikę Litwa posiada w zakresie gospodarczym znikomą zaledwie garstkę specjalistów. Tem większa jest odpowiedzialność tych ostatnich. Chwila bieżąca wymaga nietyle czysto teoretycznych naukowych badań w zakresie ekonomiki ile popularyzacji tej ostatniej. Przez to rząd litewski miałby ułatwione zadanie w zamierzonej naprawie bytu ekonomicznego kraju, -

Stan tegorocznego urodzaju na Litwie, -

"Lietuvos Ukis" w numerze sierpniowym /8/, podaje szereg danych, dotyczących tegorocznego urodzaju, -

Na podstawie doniesień oficjalnych stan zasiewów oceniają następująco:

Kultury rolne,	1 sierpnia,	1 lipca,
Zyto ozime	2,5	2,7
Pszenica ~~jąka~~ ozima, ...	2,9	2,9
Zyto jare	3,0	3,1
Pszenica jara, ...	3,2	3,1
Jęczmień	3,3	3,3
Owies	3,0	3,2
Mieszanki	3,3	3,3
Groch	3,3	3,3
Gryka, ...	2,8	3,0
Wvka	3,1	3,3
Len, ...	3,0	3,1
Ziemniaki, ...	3,3	3,5

Czyli, że w sierpniu stan zasiewów z powodu upałów i braku deszczów uległ pogorszeniu. Zwłaszcza dotyczy to żyta i owsów. Urodzaj żyta przewiduje się gorszy niż w latach 1924 i 1920, najbardziej niepomysłnych w ostatnim pięcioleciu. Urodzaj żyta w tym roku przewiduje się na 16,0 cent, z 1 ha; tymczasem w ostatnich latach otrzymywano zbiory następujące:

1920 rok	17,1	cent.	z	1 ha
1921 "	21,2	"	"	"
1922 "	22,2	"	"	"
1923 "	20,8	"	"	"
1924 "	17,3	"	"	"
1925 "	27,9	"	"	"

Ale w roku bieżącym żytem obsiano o 100,000 ha mniej niż w roku zeszłym, natomiast obszar ten był obsiany kulturami innymi, których urodzaj jest dostateczny. To też względne znaczenie słabego urodzaju żyta maleje. W roku bieżącym wyprodukuje się ponad 350 tysięcy tonn żyta a na spożycie krajowe trzeba mieć 500 tys. tonn. Lecz w kraju pozostało powyżej 100 tys. tonn żyta zeszłorocznego i w tym zaś roku przewidywana jest nadwyżka w pszenicy i jęczmieniu wynosząca około 30-40 tys. ton. To też należy przypuszczać, że zboża Litwie w tym roku wystarczy, a jeżeli i będzie brakowało, to nie dużo. Ostatecznie to się wyjaśni w ciągu miesiąca.

Co się tyczy urodzajów z ha innych kultur rolnych, to one - w porównaniu do zeszłorocznych wyglądają następująco:

Kultury rolne.	1926.	1925
	w centnarach	
Pszrenica ozima	19,0	21,2
Jęczmienie	22,0	23,9
Owasy	20,0	16,5
Groch	22,0	23,1
Wyka	21,0	21,3
Len	10,0	10,5

Czyli, że jedynie urodzaj pszenicy ozimej jest przewidywany słabszy od rekordowego w roku 1925. Natomiast urodzaj innych kultur będzie mniej więcej równy zeszłorocznemu, a kultury owsa nawet lepsze.

Ze dużego braku Litwa nie odczuje świadczą o tym ceny rynkowe, które nie tylko, że nie wzrastają, jak pod warunkami innych krajów, lecz nawet, jak pod koniec Lipca, nieco spadły - w sposób następujący / cena za centnar /.

Towary:	Lipiec	Czerwiec
Żyta	21,55	22,00
Pszrenice	28,20	28,40
Owasy	22,00	22,00
Jęczmienie	21,30	21,30
Groch	23,90	23,40
Ziemniaki	6,95	6,95

"Eksplatacja torfu na Litwie. -

"Lietuvos Ukis" Nr. 32 /5/, 1925 r. - Artykuł J. Naujakasa.

Streszczenie:

Chociaż przestrzeń torfowisk nie jest dotąd ściśle wymierzona i oceniona twierdzić jednak można, że prawie 40% obszaru dzisiejszej Litwy stanowią przeróżne torfowiska t. zn. około 200,000 ha. Znaczna część torfowisk posiada cienką warstwę torfu z domieszką innej gleby, a przeto zdatna jest do uprawy. Tylko 60-70 tys. ha torfowisk są zdatne do eksploatacji. Już oddawna na Litwie, szczególnie w miejscowościach ubogich w lasy, używano torfu jako paliwa. Oczywiście to użytkowanie torfu było nie systematyczne i prymitywne.

Po utworzeniu Litewskiej Republiki zwrócono więcej uwagi na kwestię torfu, jednakże dotąd nic poważniejszego w tym kierunku nie uczyniono. Już w 1922 r. utworzony został przy Ministerstwie Rolnictwa odpowiedni wydział, który zajmuje się

badaniami litewskich torfowisk,-

Poniższa tabelka ułożona jest na podstawie danych osiągniętych przez powyższe badania

L.p.	Nazwy torfowisk,	Powiat,	Obszar w ha	Głębokość torfow. maksym. mtr.	Zap. przecięt. mtr.	Zap. mokrego torfu w mtr ³
1.	Trzesawiska Wielkie	Szawelski	3434,60	7,50	2,67	91,703,620
2.	Błota sulinkińskie	"	2208,00	8,00	4,65	102,692,000
3.	" rykiwoskie	"	1730,00	9,00	4,24	76,175,000
4.	" radziwiliskie	"	1010,00	3,90	2,26	22,826,000
5.	"Żywinty"	Marjam-polski	4000,00	-	-	-
6.	"Amalwa"	"	3340,00	8,00	3,11	103,874,000
7.	Kamany	Możejki	2405,00	8,00	3,93	94,516,500
8.	Szepeta	Poniewieski	1095,00	7,50	4,81	52,669,000
9.	Ezerety	Kowieński	1199,00	7,50	3,10	61,969,000
10.	Wielkie Rajsty	ski	474,22	7,50	2,40	11,381,280

Z powyższego zestawienia wynika, że największe złoża torfu są w błotach Rikiwoskich w powiecie Szawelskim, które są dość pomysłnie już drugi rok eksploatowane przez spółkę handlową Litwinów-Amerykańskich. Założono tam elektrownię przy pomocy której nie tylko eksploatuje się to torfowisko, lecz i dostarcza się energję dla oświetlenia Szawel.-

Największą głębokość złóż torfu sięga 9 - 8 mtr., najmniejsza - 2,40 mtr., a ile wyprowadzić przeciętna dla tych torfowisk otrzymana grubość pokładów 3,19 mtr. Przy takiej przeciętnej zapas mokrego torfu w złóżkach nadających się do eksploatacji torfowiskach wyniesie około 2 milionów metrów sześciennych, co może dać do 200 milionów tonn suchego torfu.-

Z dalszych obliczeń wynika, że zapas opału zgromadzonego w naszych torfowiskach, trzykrotnie przewyższa cały zasób paliwa drzewnego na Litwie. Gatunek litewskiego torfu jest dobry / 1 klg. daje 3500 - 4200 kaloryj ciepła / i średni / 2800 - 3500 kaloryj /.-

Większa część litewskiego torfu jest pochodzenia mchowego, lecz nie jest on dostatecznie sformowany.-

W ostatnich latach było czynnych na Litwie około 50 parowych i elektrycznych maszyn do wydobywania torfu, w tymże okresie wydobyto ręcznie i za pomocą maszyn około 70,000 tonn torfu. Eksploatacja torfowiska w Ezeretach niedaleko Kowna rozpoczęta jeszcze za niemieckiej okupacji, z wyjściem Niemców ustała niemal, tak, że w roku 1919 wydobyto zaledwie około 600 tonn. W roku 1920 wydzierżawiona została pewnej niemieckiej firmie, która, pomimo, że zobowiązała się dostarczyć niemniej 6000 tonn torfu wydobyla zaledwie 2,000 tonn. W ten sposób w 1921 roku torfowisko to nie było eksploatowane. W r. 1922 zostało wydzierżawione p. Jesajtisowi, który wyprodukował w:

1922 r.	około 1800 tonn.	z czego sprzedał około	800 tonn
1923 r.	" 5000	" "	3300
1924 r.	" 9000	" "	4900

W ten sposób p. Jesajtis, jak i jego poprzednicy musiał zbankrutować. Dzisiejsze urządzenie "Ezeretów" może produkować w ciągu sezonu od 12,000 do 17,000 tonn torfu. W latach 1922-24 pracowało tam latem od 150-200 robotników.- Słowem, w roku bieżącym pozostało jedne, nowoczesnie zorganizowane przedsiębiorstwo eksploatacji torfu, mianowicie Amerykańskich Litwinów pod Szawelami. Przedsiębiorstwo to z każdym rokiem rozwija się. W 1925 r. wyprodukowało ono około 4000 tonn torfu, w 1924-ym około 9000 tonn. W roku bieżącym /1925/ projektuje się wyprodukować około 15,000 tonn z których 8000 tonn zamówiła sama tylko kolej. Do prac są użyte tam 7-8 maszyn. Robotników jest zatrudnionych tam od 200-300. Przedsiębiorstwo spodziewa się zwiększyć produkcję do 25000 tonn suchego, dobrego torfu rocznie. Eksploatacji torfu na Litwie na szeroką skalę stoją na przeszkodzie: brak kapitałów, zły stan środków komunikacji, brak specjalistów, oraz drogi robotnik ze względu na małą produktywność jego pracy.-

badaniami litewskich torfowisk -
Porządek tabelki danych jest na podstawie danych
statystycznych przez powiatowe badania

Opis w tabelce danych. Dane ma
L.p. Nazwy torfowisk, Powiat, na
miejscu, przelicz. w mtr.
mtr.

1.	Trasawiska Wielkie Szawel	4000,00	7,50	3024,00	7,50	91.708,83
2.	Bieta wulkiniskie	3340,00	6,00	2004,00	4,65	102.822,000
3.	tykowskie	1750,00	9,00	1575,00	4,24	78.172,000
4.	radzawiliskie	1010,00	8,90	900,00	2,28	21.232,000
5.	Ływinia	4000,00	8,00	3200,00	3,11	102.874,000
6.	Amalwa	3400,00	6,00	2040,00	3,25	84.212,000
7.	Kamany	1025,00	7,50	768,75	1,81	22.662,000
8.	Święta	1192,00	7,50	894,00	3,25	62.002,000
9.	Łęzoty	474,22	7,50	355,66	3,40	11.221,251
10.	Wielkie Łęzoty					

W powiatowych badaniach wykazano, że największe ilości torfu są w dzielnicach: Bieta wulkiniskiej, tykowskiej, radzawiliskiej, Ływinia, Amalwa, Kamany, Święta, Łęzoty i Wielkie Łęzoty. Łączna ilość torfu wynosi około 300 milionów ton suchego torfu. W tabelce obliczone wyniki, że są one ogólnie równomierne, nie w grupach torfowisk, przy tymże przeważają tylko te grupy, które dają największe ilości torfu. W tabelce obliczone wyniki, że są one ogólnie równomierne, nie w grupach torfowisk, przy tymże przeważają tylko te grupy, które dają największe ilości torfu.

Wielka część litewskiego torfu jest pochodzenia morskowego, lecz nie jest on dostatecznie sfornowany. W ostatnich latach było czynnych na Litwie około 50 kopalni i elektrowni maszyn do wydobycia torfu. W tym czasie nie wydobyto więcej niż 100 000 ton torfu. W tabelce obliczone wyniki, że są one ogólnie równomierne, nie w grupach torfowisk, przy tymże przeważają tylko te grupy, które dają największe ilości torfu.

W tabelce obliczone wyniki, że są one ogólnie równomierne, nie w grupach torfowisk, przy tymże przeważają tylko te grupy, które dają największe ilości torfu. W tabelce obliczone wyniki, że są one ogólnie równomierne, nie w grupach torfowisk, przy tymże przeważają tylko te grupy, które dają największe ilości torfu.

b/ Stosunki z zagranicą.-

T o w a r y   l i t e w s k i e   n a   r y n k u   a n g i e l s k i m . -

"Lietuvos Ukis" Nr. 8, 1926 r. Streszczenie.-

Towary litewskie coraz to częściej zaczynają zawojuwać sobie rynek angielski. Według informacji ogłoszonych przez Centralne Biuro Statystyczne w ciągu trzech pierwszych miesięcy bieżącego roku produkta litewskie były wywożone przede wszystkim do Anglii. Świadczą o tym poniższe cyfry za styczeń, luty i marzec.-

Anglja	22,220,000 litów	31,55%
Niemcy	20,300,000 "	28,83%
Łotwa	6,320,000 "	8,97%
Czechosłowacja	5,933,000 "	8,42%
Belgia	4,885,000 "	6,94%
Szwecja	2,920,000 "	4,15%

W imporcie litewskim Anglja zajmuje drugie miejsce, 14% i pierwsze miejsce przypada jak zwykle Niemcom, których import wynosi 47%. Jeżeli się przypomni litewski handel zagraniczny w pierwszych latach, np: w r. 1920, kiedy to na Niemcy przypadało 80% importu, to wypadnie skonstatować znaczne w tej dziedzinie zmiany.-

Niektóre towary litewskie zaczynają uzyskiwać w Anglii szczególnie dobrą markę. Ma to przede wszystkim dotyczyć bocz-
kówek z fabryki "Maistas". /"Lietuvos Ukis" - po za tym ogólnym przeglądem - podaje szereg szczegółów, obchodzących litewskiego eksportera towarów na rynek angielski. Po za handlem bekoniami mówi się dużo o eksporcie koni /do kopalń/, ogórków i masła.-

H a n d e ł   L i t w y   z   C z e c h o s ł o w a c j ą . -

"Lietuva" N. 205, Artykuł p: t: "Handel z Czechosłowacją".-

Streszczenie.-

Litwa może eksportować do Czechosłowacji produkty następujące: 1/świeże mięso; a/wołowinę, b/wieprzowinę, c/baraninę, E/bitv drob: a/gesi, b/indyki, 3/masło, 4/kielbasy wędzone, 5/przedzina lnu, i 6/nasienie lnu.-

Importować zaś z Czechosłowacji mogłaby Litwa: 1/cukier 2/szkło i wyroby ze szkła, 3/obuwie ze skóry, 4/maszyny rolnicze i inne, 5/przędzę i tkaniny bawełniane, 6/tkaniny wełniane, 7/bieliznę, 8/koronki, 9/blachę i wyroby blaszane, 10/sól, 11/oleje i smary mineralne, 12/instrumenty muzyczne, 13/żelazo i wyroby z żelaza.-

E k o n o m i c z n e   s t o s u n k i   L i t w y   z   Z S S R

W związku z projektem traktatu handlowego pomiędzy Litwą a ZSSR "Lietuva" w artykule "Nasze ekonomiczne stosunki z ZSSR" w N. 199 stwierdza:

Pierwsze poczynania Litwy w kierunku znalezienia sobie rynków zbytu, wykazały, iż mimo to, że jakość towarów litewskich jest wysoka, produkcja litewska nie jest przystosowana do wymogów rynków wszechświatowych. Przed wojną niemal cały przemysł Litwy, produkował dla rynku rosyjskiego i stąd też wszelkie gałęzie tego przemysłu rozwijały się pod wpływem mniej wymagającego nabywcy rosyjskiego. Dotyczy to przede wszystkim wyrobów skórnych i żelaznych.-

Towary litewskie na rynku w Warszawie

"Litwa Unia" Nr. 8, 1938 r. - Streszczenie

Towary litewskie coraz to częściej są wywożone do Niemiec, Francji, Anglii, Szwajcarii, Belgii, Grecji, Czechosłowacji, Danii, Norwegii, Finlandii, Japonii, Australii, Indii, Chin, Indonezji, Filipin, Brazylii, Argentynie, Chile, Peru, Kolumbii, Wenezueli, Ekwadorowi, Kuby, Meksykowi, Stanom Zjednoczonym, Kanadzie, USA, Meksykowi, Kolumbii, Wenezueli, Ekwadorowi, Kuby, Meksykowi, Stanom Zjednoczonym, Kanadzie, USA.

Anglia	52.530.000 litów
Niemcy	20.300.000
Francja	6.330.000
Grecja	5.983.000
Belgia	4.885.000
Szwajcaria	3.230.000

W imporcie litewskim najwięcej udziału mają towary żywnościowe, głównie ziemniaki, owoce, warzywa, mięsa, ryby, przetworzone. W imporcie litewskim najwięcej udziału mają towary żywnościowe, głównie ziemniaki, owoce, warzywa, mięsa, ryby, przetworzone.

Niektóre towary litewskie są wywożone do Niemiec, Francji, Anglii, Szwajcarii, Belgii, Grecji, Czechosłowacji, Danii, Norwegii, Finlandii, Japonii, Australii, Indii, Chin, Indonezji, Filipin, Brazylii, Argentynie, Chile, Peru, Kolumbii, Wenezueli, Ekwadorowi, Kuby, Meksykowi, Stanom Zjednoczonym, Kanadzie, USA.

Handel litwy z Czechosłowacją

Wzrost eksportu litewskiego do Czechosłowacji wynika z następujących przyczyn: 1) wzrost popytu na towary litewskie w Czechosłowacji, 2) wzrost konkurencyjności cen towarów litewskich, 3) wzrost jakości towarów litewskich, 4) wzrost świadomości wśród Czechosłowaków o towarach litewskich.

W związku z projektem traktatu handlowego między Litwą a Czechosłowacją, w sprawie "Litwa" w artykule "Nasze ekonomiczne stosunki z Czechosłowacją" w Nr. 8, 1938 r.

Wzrost eksportu litewskiego do Czechosłowacji wynika z następujących przyczyn: 1) wzrost popytu na towary litewskie w Czechosłowacji, 2) wzrost konkurencyjności cen towarów litewskich, 3) wzrost jakości towarów litewskich, 4) wzrost świadomości wśród Czechosłowaków o towarach litewskich.

Handel zagraniczny ZSSR, jak to dane statystyczne wykazują w ostatnich latach znacznie się wzmógł. Trzeba więc postarać się o to, aby Litwa jeszcze w tym roku znalazła się na wykazie państw, dostarczających towarów do ZSSR. Z litewskich danych statystycznych, dotyczących wwozu i wywozu widać, że w pierwszym półroczu 1926 najważniejszym obiektem wymiany pomiędzy ZSSR a Litwą były nafta, benzyna, smar i t.d. z jednej strony, i papier /tektura etc/, wroby skórne i żelazne - z drugiej. Tymczasem ZSSR mógłby kupować na Litwie jeszcze cały szereg innych towarów, które dziś często przedostają do ZSSR z Litwy, przez rozmaitych pośredników. Traktat handlowy sprawy te może unormować.

Drugie ważne zagadnienie w ekonomicznych stosunkach Litwy z ZSSR - to zagadnienie tranzytu.

Ta geograficzne położenie Litwy na ważnej drodze ze Wschodu na Zachód Europy stawia Litwie aż nader ważne zadania. Wszelako należyte wywiązanie się z tych zadań w znacznej mierze zależy od tego, w jakiej ilości Litwa będzie miała zabezpieczony tranzyt na czas dłuższy. - Rozwój portu Klaipedyckiego, jego urządzenie, dostosowanie do transportu rozmaitych produktów spożywczych i połączenie najprostszymi linjami kolejowymi z ośrodkami handlowymi ze Wschodem Europy i t.p., - wszystko to wymaga nakładów środków. Asygnując pieniądze na te rzeczy Litwa może być pewna, że wydatki te nie pójdą na marne. Lecz Litwa musi mieć od ZSSR, jako od kraju, najbardziej w tym tranzycie zainteresowanego, odnośnie przyrzeczenia. Stąd powstaje konieczna potrzeba jaknajprędzych układów z ZSSR w sprawie tranzytu, który w życiu ekonomicznym Litwy bezwątpienia posiada znaczenie pierwszorzędne.

Zbliżenie polityczne, którego należy się spodziewać po pomysłnie zakończonych pertraktacjach w sprawie podpisania układu o nieagresji, bezwątpienia nie pozostanie bez wpływu na unormowanie stosunków ekonomicznych, na którym dziś tak obu państwom zależy.

Stosunki handlowe Litwy z Nadbałtykiem.

Artykuł w N. 210 "Litwy". Streszczenie.

Za wyjątkiem Łotwy, do której import Litwy w roku ubiegłym zajął czwarte miejsce, handel litewski z pozostałymi dwoma państwami jest zaledwie w stadium zapoczątkowania. Ostatnie dane Litewskiego Biura Statystycznego pozwalają szerzej spojrzeć na stosunki handlowe Litwy z jej sąsiadami z Nadbałtyku oraz dają możliwość ogólnego scharakteryzowania handlu w pierwszym półroczu roku 1926.

Obrót towarowy Litwy z Łotwą w ciągu pierwszego półrocza 1926 r. w porównaniu do tegoż samego okresu roku 1925, spadł z 18,491,900 lt do 16,156,000 lt, albo o 13%. Z liczby tej na eksport przypada 12,625,800 lt, albo 10,09% całego eksportu i na import - 3,528,000 lt, - albo 3,24% całego importu, podczas gdy w roku zeszłym eksport stanowił 10,487,500 lt, albo 9,34% i import - 8,004,000 lt, albo 6,38%. Czyli, że litewski bilans handlowy z Łotwą w pierwszym półroczu bieżącego roku był czynny, przyczem eksport się wzmógł w porównaniu do roku ubiegłego o 17% a import się zmniejszył o 56%.

Porównując pomiędzy sobą ważniejsze eksportowane do Łotwy towary daje się przedewszystkiem skonstatować, że w ciągu pierwszego półrocza wywożono głównie konie - mianowicie 3704 sztuk, ogółem na sumę 2045800 lt, wobec 5178 sztuk, 13246600 lt, za ten sam czasokres w roku ubiegłym. Dalej idzie włókno lniane którego wywieziono 587 tonn za 1,811,500 lt, podczas gdy w roku ubiegłym eksportowano 86 tonn za 302,400 lt. Znacznie się również zwiększył eksport jax. Podczas gdy w zeszłym roku wywieziono 3,909,600 sztuk za 755,800 lt., to w roku bieżącym eksport ich podniósł się do 6,170,700 szt., za 1,249,200 li.

Towarzystwo Literackie i Naukowe

"Biuletyn Ukis" Nr. 8, 1928 r. Streszczenie

Towarzystwo Literackie i Naukowe... Wywodzi swoje korzenie z organizacji...

Anglia	25.250.000	25.250.000
Niemcy	20.300.000	20.300.000
Francja	15.400.000	15.400.000
Włochy	10.500.000	10.500.000
Belgia	5.600.000	5.600.000
Szwajcaria	1.700.000	1.700.000

W imporcie literackim... 14% i pierwsze miejsce...

Niektóre towary literackie... 14% i pierwsze miejsce...

Handel Litwy z Czechosłowacją

W tym roku eksport... następujące: 1. Wiesz...

W związku z projektem... 1928 "Biuletyn" w...

W sprawie porozumienia... dla rynek...

Zeszłoroczny wywóz skór cielęcych za 192 tonn - 736,600 lt. - w roku bieżącym wzrósł do 256 tonn i 1,073,800 złtów. Bydła rogatego w roku bieżącym wywieziono szt. 2058 za 749,900 lt., podczas gdy w ubiegłym roku - 1,448 szt. za 455,100 lt. Zmniejszeniu uległ wywóz koniczyzny nasiennej, mianowicie z 114 ton i 545,600 litów w zeszłym roku, do 71 tonn, i 455,100 lt. - obecnie. Dużo zwiększył się eksport świeżego mięsa, z 19 tonn i 37,000 lt. w roku ubiegłym wzrósł on do 147 tonn i 332,000 lt. w roku bieżącym. Eksport wyki podniósł się z 1,55 tonn i 83,100 lt. do 658 tonn i 275,000 lt. Eksport owsa z 670 tonn i 327,000 lt. w obecnym roku zmalał do 165 tonn i 63,000 lt. Łachmanów roku bieżącym wywieziono 393 tonn za 304,100 lt., wobec 409 tonn i 345,300 lt. zeszłorocznych. Wywóz artykułów spożywczych podniósł się z 3,4 tonny i 62,000 lt. do 18 tonn i 337,000 lt. Wywóz pakul lnianych w tym roku zmniejszył się ze 150 tonn i 336,000 litów do 130 tonn i 286,000 lt. Siemienia lnianego w roku zeszłym wywieziono 147 tonn za 141,000 zł., podczas gdy w bieżącym roku z 421 tonn za 289,500 lt. -

W imporcie Litwy z Łotwy u tej ostatniej na pierwszym miejscu figurują rozmaite maszyny rolnicze. Import takowych do Litwy wzrósł w tym roku / w ciągu pierwszego półrocza / ze 125 tonn i 168,000 lt. do 225 tonn i 396,000 lt. Na drugim miejscu stoją przedzie z waty, których importowano 39,4 tonn za 309,100 litów, podczas gdy w zeszłym roku import tego towaru dosięgł 28,3 tonn i 160,600 lt. - Tkanin z waty w roku bieżącym importowano 21,4 tonny za 305,900 lt., w zeszłym zaś roku - 18,4 tonn y za 285,600 lt. Zupełnie nie wywieziono w tym roku bydła rogatego, natomiast w zeszłym roku na import Łotwy przypadło 699 szt. na 174,000 lt. Uległ również zmniejszeniu import żyta. Podczas gdy w pierwszym półroczu ubiegłego roku wwieziono żyta 2,526 tonn za 1,704,600 lt. to w tym samym czasie roku bieżącego wwieziono zaledwie 57 tonny za 20,200 lt. - Cukru kryształowego w roku ubiegłym przewieziono 412 tonn za 404,600 lt., w roku bieżącym zaś nie importowano go wcale. - O takąż sumę zmalał w tym roku wywóz kredy mielonej. Prócz tego zmalał wywóz papieru i jego wyrobów, tkanin i ubrań, drutu, wyrobionej skóry i innych towarów. -

Obrót towarowy pomiędzy Estonją a Litwą w pierwszym półroczu bieżącego roku dosięgnął 1,934,700 lt. - z których 118,200 lt. albo 0,02% całego eksportu przypada na wywóz i 1,816,500 lt. albo 1,67% - na wywóz. W zeszłym roku w tym samym czasie handel z Estonją wnosil 744,800 lt. z których na eksport przypadło 40,300 lt. albo 0,04% a na import 714,500 lt. albo 0,57%. Jak widać zarówno w imporcie jak w eksporcie obrót handlowy Litwy z Estonją wzrósł. Bilans wszelako był i jest bierny. -

Do Estonji przedewszystkiem wywożono skóry bydłecze - 24,9 tonn za 59,700 lt. / w zeszłym roku - nic /, skór końskich - 9 tonn za 15,300 lt. i skór cielęcych - 2 tonny za 12,300 lt. - Rozmaitych gotowach wyrobów w roku bieżącym wywieziono 10,8 tonn za 22,500 lt. wobec 25, tonn i 27,000 lt. z zeszłego roku

Przywieziono z Estonji smarów mineralnych i olejów 300 tonn za 84,000 lt. / w zeszłym roku - nic /, tkanin z waty - 103 tonny za 1,413,300 lt. wobec 59 tonn i 493,000 lt. w pierwszym ~~półroczu~~ półroczu ubiegłego roku i papieru i jego wyrobów - 95 tonn za 83,000 lt. - wobec zaledwie 200 lt. zeszłorocznych instrumentów i aparatów - 2,9 tonn na 72,500 lt. przy 1,6 tonn i 36,100 lt. w roku zeszłym; przedzie z waty 14,7 tonn za 74,800 lt. wobec 4,9 tonn za 52,600 lt. -

Stosunki handlowe Litwy z Finlandją są wcale niepozorne i w roku bieżącym jeszcze podległy uszczupleniu. Podczas, gdy w roku zeszłym ogólny obrót handlowy z tem państwem sięgał 405,000 lt. w roku obecnym zmniejszył się 224,000 lt. W roku zeszłym eksport Litwy do Finlandji stanowił 125,900 lt. albo 0,11% całego eksportu, tymczasem w roku bieżącym - 104,600 lt. albo 0,08% całego wywozu. Import w roku zeszłym sięgał 280,000 lt. albo 0,22% całego importu, tymczasem w roku bieżącym - tylko 119,400 lt. albo 0,11% całego wwozu. Zarówno w zeszłym roku, jak obecnie bilans jest bierny. - Do Finlandji Litwa wywozi przedewszystkiem rozmaite łachmy - 103 tonny na sumę 103,900 lt. wobec 157 tonn i 125,900 lt. z zeszłego roku. Wwieziono tkanin z waty 9,3 tonny za 50,600 lt. tymczasem w roku ubiegłym 17,1 tonn i t.d. W handlu z Estonją i Finlandją dotychczas stoi na przeszkodzie brak umowy handlowej z temi państwami. Ponieważ przeszkoda ta w niedalekiej przyszłości zostanie usunięta, można się spodziewać, że handlowe stosunki z Estonją i Finlandją ruszą z martwego punktu. -

III. ZAGADNIENIE POLITYKI WEWNĘTRZNEJ I SPRAWY SPOŁECZNEJ.

"Dzień Kowieński" o niebezpiecznej działalności krikszczióńców na niższych stanowiskach państwowych. -

"Dzień Kowieński" N. 202, Artvkuł p. t.: "I nie wódź nas na pokuszenie". - Streszczenie. -

To, co się u nas w tej chwili obserwuje w życiu politycznym, mimowoli zmusza do poważnego zastanowienia się. -

Stronnictwa polityczne, które obecnie doszły do władzy w kraju, solennie obiecały krajowi powrócić prawo obywatela, równość obywatelską, sprawiedliwość, restytucję prawną władców długoletnich, a przed paru miesiącami usuniętych od korytka, uczynione go przez nich z państwa. -

Przzywitaliśmy te radosne objawy zdrowiejącego organizmu społecznego litewskiego, odezwaliliśmy się my, Polacy, echem na ten nowy wieś litewskiej myśli politycznej; wyciągnęliśmy dłoń ku temu ruchowi, w Sejmie przyłączyliśmy swe skromne siły do wspólnej akcji uzdrowienia kraju. -

Szowinistyczna reakcja litewska spotkała te nowe objawy histerją, spazmami i krokodylami łzami. Próbowano zahypnotyzować nowych władców kraju widmem niebezpieczeństwa dla narodu litewskiego, mającego rzekomo tkwić w zaprzestaniu ucisku innych narodowości, w udzieleniu im praw pozycia, w restytucji podstaw, którym Litwin po wojnie swą odrodzoną ojczyznę zawdzięcza. Chciano w tem także wytracić nowemu sternikowi państwa jego kolosalną przewagę moralną i gwarancję rozwoju jego sił i wpływów w przyszłości, a które niewątpliwie z tolerancji i uszanowania prawa człowieka on czerpie i daleko więcej w przyszłości czerpać będzie mógł. -

Zdawało się, że atak ten jednak nowe stronnictwa rządowe wytrzymały i przystąpiły do realizacji programu przez życie samo podvktowanego. Prvyszedeł drugi akt: praktycznej pracy państwowej. -

Pobity donkiszot krikszczióński zaczął nowy atak. Tym razem o tyle łatwiejszy, że dół aparatu rządowego pozostał w rękach chrześcijańskiej demokracji. Nowy rząd, albo nie zdołał jeszcze, albo zabrakło mu cywilnej odwagi do stanowczego i konsekwentnego przeprowadzenia sanacji tego aparatu. Właśnie przez swe pozostałości w niższym aparacie administracyjnym demokracja chrześcijańska próbuje zniweczyć zarządzenia wyzwn rządzących. Idzie to nie bez walki, lecz chwilowo, niestety, musimy to przyznać naszym byłym ciemiężcom udaje się to dość dobrze. Co smutniejsza, że ten nowy wysiłek hypnoz politycznej krikszczióńców o ile nie udał się na szczytach nowych stronnictw rządzących, o tyle w niższych sferach ma pracę ułatwioną dlatego, że wysuwa przedewszystkiem nadzwyczaj łakomą dziedzinę zaborczości nacjonalistycznej. Dla elementów politycznie niewyrobionych, ta przynęta jest tak słodką i pociągającą, że nie trudno tu o poślizgnięcie się i nadwyreżenia tej cnoty, którą ich przodownicy przed kilkoma miesiącami na ołtarzu sejmowy tak uroczyście zaprzysięgli. W tej chwili nie czas tu na udowodnianie, że ten słodki owoc szkodliwy jest zdrowiu politycznemu, bo nawet wielu wielokrotnie liczniejszym i silniejszym organizmom politycznym, niż państwo litewskie żałośnie bokiem wyłaził. O tem wiedzieć powinni i niezawodnie wiedzą ci, co w spadku po chrz. dem. u nas spuściznę państwową przyjęli. -

Chcemy tu atoli jedynie zwrócić ich uwagę na to, że ideały i obietnice, dane przez nich krajowi, spełzną na niczem, jeśli cały ich zespół, organizacje polityczne, na których się oni opierają, nie odzegnają się z całą szczerością i odwagą słowami: I nie wódź nas na pokuszenie. - A nadto, jeśli panowie dzisiejszej sytuacji politycznej nie zaborą się z całą stanowczością do sanacji składu osobistego wykonawców rządowych, to niech pamiętają o tem, że odpowiedzialność za fiasko ich polityki i jej

III. ZAGADNIENIA POLITYKI WYWIADAWCZEJ I STRAŻY SPOŁECZNEJ

Wieloletni Kalendarz

Wieloletni Kalendarz

Wieloletni Kalendarz

Wieloletni Kalendarz

Wieloletni Kalendarz

Wieloletni Kalendarz

Wieloletni Kalendarz

Wieloletni Kalendarz

Wieloletni Kalendarz

Wieloletni Kalendarz

Wieloletni Kalendarz

Wieloletni Kalendarz

Wieloletni Kalendarz

Wieloletni Kalendarz

Wieloletni Kalendarz

Wieloletni Kalendarz

Wieloletni Kalendarz

Wieloletni Kalendarz

Wieloletni Kalendarz

Wieloletni Kalendarz

Wieloletni Kalendarz

Wieloletni Kalendarz

Wieloletni Kalendarz

Wieloletni Kalendarz

Wieloletni Kalendarz

Wieloletni Kalendarz

Wieloletni Kalendarz

Wieloletni Kalendarz

Wieloletni Kalendarz

Wieloletni Kalendarz

Wieloletni Kalendarz

Wieloletni Kalendarz

Wieloletni Kalendarz

Wieloletni Kalendarz

Wieloletni Kalendarz

Wieloletni Kalendarz

skutki poniosą nie chrześcijańscy demokraci, nie ich pionki w aparacie administracyjnym, lecz ci, których los postawił na czele kraju, w tej nowej próbie trwałości podstaw, którym Litwa swą nową egzystencję polityczną po wojnie światowej zawdzięcza.-

"Lietuva" o działalności komunistów na Litwie. -

"Lietuva" N. 209 z 17/IX, r. b. Artykuł p. t.: "Próżne wysiłki"
Streszczenie.-

Najważniejszym celem obecnym komunistów na Litwie jest dyskredytowanie w oczach społeczeństwa związków zawodowych. Komuniści starają się wywoływać pomiędzy związkami zawodowymi a instytucjami rządowymi czy społecznymi konflikty. W dzisiejszych czasach kryzysu ekonomicznego nietrudno jest siać wśród robotników niezadowolenie. Zwłaszcza, że organizacje robotnicze na Litwie są jeszcze młode, niestabilizowane od wewnątrz. Okoliczność tę wykorzystują też prowokatorzy komunistyczni najczęściej, podjudzając robotników do stawiania pracodawcom nieuzasadnionych żądań lub utrudniając robotnikom porozumienie z pracodawcami.

Nowy rząd litewski postawił sobie między innymi za zadanie poprawę bytu robotniczego. Związane z tym reformy pochłoną pokaźne kwoty. Przy obecnych koniunkturach finansowych, kiedy cały budżet Republiki Litewskiej podlega redukcji, wydatki takie usprawiedliwione być mogą jedynie względami ekonomicznymi, a mianowicie nadzieją, że z chwilą poprawy warunków bytu robotniczego, wzmoże się wydajność pracy i podniesie się produkcja w kraju. Wrogowie więc państwa litewskiego godzą przedewszystkiem w produkcję.-

Naogół wszakże stwierdzić należy, że komuniści mało w tym zakresie dotychczas wskórali. Związki zawodowe bowiem stały się odrodziły od grup skrajnie lewicowych. Strajki, których fala przeszła ostatnio przez kraj, z łatwością dały się zlikwidować. Strajki te były nie tyle owocem propagandy komunistycznej, ile raczej wybuchaniem nadmiaru sił żywotnych w pierwszych dniach przywróconych przez nowy Sejm swobód. Ażeby siły te mogły przystosować się do normalnego łożyska, potrzeba na to pewnego czasu.-

Wszystko więc naogół wskazuje na to, że wysiłki komunistów, zmierzające ku obaleniu ustroju demokratycznego na Litwie nie dadzą wyników.-

"Lietuva" o sytuacji na Litwie. -

"Lietuva" N. 210 z 18/IX, r. b. Artykuł p. t.: "Sejm powraca do pracy".- Streszczenie.-

Dnia 24/IX, r. b. ma się zebrać druga sesja trzeciego Sejmu litewskiego. W ciągu lat r. b. prasa opozycyjna dała wyraz licznym pogłoskom i wątpliwościom co do stałości obecnej większości sejmowej. Opozycja prorokowała szybkie rozprężenie się koalicji, twierdząc, że socja-demokraci nie zdoła oprzeć się presji komunistów i zmuszeni będą postawić ludowcom warunki nie do przyjęcia. Opozycja dopatrywała się również niejasności w polityce mniejszości narodowych, partji rolników i frakcji tautiników. Wreszcie sprawa memorjału Kłajpedzkiego dała opozycji najwięcej powodów do domysłów i plotek. Ostatnio wobec wyrażenia ustosunkowania się socjaldemokratów do komunistów i wobec pomysłu zakładowania sprawy udziału finansowego Kłajpedy w dochodach Republiki Litewskiej, opozycja straciła swój najważniejszy argument w snuciu domysłów co do rychłego rozpadnięcia się koalicji. Niewiele już pod tym względem dopomoga koalicji

W tym celu nie należy zapominać o tym, że...

W tym celu nie należy zapominać o tym, że...

W tym celu nie należy zapominać o tym, że...

W tym celu nie należy zapominać o tym, że...

W tym celu nie należy zapominać o tym, że...

W tym celu nie należy zapominać o tym, że...

W tym celu nie należy zapominać o tym, że...

W tym celu nie należy zapominać o tym, że...

W tym celu nie należy zapominać o tym, że...

różnice w programach partyj koalicyjnych, gdyż kwestja tych różnic została pomiędzy poszczególnymi partjami dawno już omówiona

Wogóle, więc nawet członkowie opozycji przyjsć muszą do wniosku, że wróżby o rychłym rozpadnięciu się koalicji sejmowej nie mają najmniejsze uzasadnienia. Co się zaś tyczy koalicji rządowej, to wobec objęcia przez p. Sidzikauskasa /członka partji rolników/ teki ministra spraw zagranicznych, koalicja ta może jedynie krzepnąć i rozwijać się.-

W programie drugiej sesji sejmowej najważniejsze miejsce zajmie rzecz prosta kwestja budżetu państwowego na 1927 rok. Poza tem wypadnie Sejmowi rozpatrzeć cały szereg ustaw, związanych z reorganizacją gospodarki państwowej na zasadach oszczędności i wzmagania produktyjności. Dalej figurować będą ustawy kształtujące życie według zasad wzmiarkowanych wprawdzie w konstytucji litewskiej, lecz w znacznej mierze zapomnianych. Wreszcie Sejm będzie musiał ratyfikować cały szereg traktatów międzynarodowych.-

B. premjer Bistras o zarządzeniach rządu w sprawie strajku. -

"Rytas" N. 211 z 19/IX, r. b. Artykuł p. t.: "Uzasadniony pesymizm". Streszczenie.-

Stanowisko obecnego ministra spraw wewnętrznych p. Pożely w sprawie strajków budzi w społeczeństwie litewkiem łatwo zrozumiały niepokój. Stanowisko to bowiem jest równoznaczne z ograniczeniem prawa własności, jakie słusznie właściciel fabryki w stosunku do tej ostatniej i wyrobów jej posiada. P. Pożelo zapowiada, że organy administracyjne na wypadek strajku będą się zachowywały biernie. Jedynie w razie gwałtu będą interwenjowały. Poza tem w czasie strajku właściciel fabryki nie ma prawa wywozić towarów względnie wyrobów. Powyższe stanowisko jest dla fabrykantów podwójną krzywdą: 1/ pod względem prawnym i 2/ materialnym. - Z jednej strony bowiem zakaz rozporządzania dowolnie towarami w czasie strajku mało się różni od sekwestru majątku fabrykanta, a więc jest sprzecznym z zagwarantowaną przez konstytucję zasadą wolności. Z drugiej zaś strony zapowiedź interwencji władz administracyjnych na wypadek gwałtu/ ewentualne sabotażowanie fabryki przez robotników /nie jest dla fabrykanta żadną pociechą gdyż interwencja taka, połączona nawet z uwięzieniem sprawców gwałtu nie pokryje ewentualnych strat materialnych, jakie fabrykant wskutek zniszczenia towarów czy zdemolowania fabryki ponieść może

W tych dniach zwróciła się w tej aktualnej sprawie strajków delegacja kupców i przemysłowców do Prezydenta Republiki. Chodzą pogłoski, że niektóre firmy zagraniczne zaczynają likwidować swe filje na Litwie. Firmy litewskie mają już nie otrzymywać, jak dotychczas, towarów na kredyt. - Pogłoski takie są niejako wskaźnikiem życia ekonomicznego i zapowiadają niedaleką już może zmianę w tym zakresie na niekorzyść wolności handlu i przemysłu. Epidemiczna fala strajków na Litwie jest tego potwierdzeniem.-

Litwa nie powinna osłabiać dobrowolnie swą odporność wewnętrzną na działalność wrogich żywiołów anarchizacyjnych. Zwłaszcza dziś, kiedy do żadnej komisji Ligi Narodów nie trafił żaden przedstawiciel państwa nadbałtyckich, zaś Polska trafiła do Rady Ligi Narodów.-

Tem samem dano Polsce niby mandat opieki nad państwami nadbałtyckimi. Przeto caveant consules....

"Lietuvos Žinios" o potrzebie wydawania biuletynu informacyjnego. -

"Lietuvos Žinios" N. 193, Artvkuł p. t.: "W sprawie informacji"

Streszczenie:

Rząd litewski winien poważnie się zająć kwestją informowania obywateli o swej działalności. Prasa periodyczna zadania tego, zwłaszcza na Litwie, gdzie niewiele stosunkowo ludzi czytuje gazet, spełnić nie może. Tymczasem kraj z zainteresowaniem śledzi za każdym krokiem nowego rządu. Rząd powinien więc rozpocząć wydawnictwo stałego biuletynu oficjalnego, któryby w treściwej i popularnej formie podawał ogólnie informacje o pracach Sejmu i rządu, o polityce wewnętrznej i zagranicznej i t. d. Biuletyn podobny miałby kolosalne znaczenie. Tymczasem ze skarbu państwa czerpią takie najzupełniej zbędne i przez nikogo nie czytane wydawnictwa, jak "Sargyba" /Straż/.

Stosunki w biurokracji litewskiej. -

"Lietuvos Žinios" N. 196 Artvkuł p. t.: "Urzednicy, którym ludnie ufa". Streszczenie. -

Kancelarje wszystkich naczelników powiatów zawałone są skargami na funkcjonariuszów policji. Skargi te jednak przechodząc przez rozmaite instancje, tak są sformułowane, że w końcu trudno jest w nich dopatrzeć się jakiegos dowodu rzeczowego. -

Za rządów chadeckich wśród urzedników panowała istna furja budowlana. Dom budował każdy urzednik, od zwykłego policjanta zaczynając, na wysokim dygnitarzu kończąc. Cały szereg tych "przedsiębiorców budowlanych" pobiera miesięcznie za ledwie po 200-350 lt., więc z gaży na budowę domu w żyden sposób zdobyć by się nie mógł. Sekret tej sprawy polega na powszechnem łapownictwie. Poza tem do zatrważających rozmiarów dochodzi na Litwie pijaństwo urzedników. -

Rząd winien na stosunki te zwrócić większą uwagę. -

B. minister oświaty p. Jokantas o rugach urzedników. -

"Rytas" N. 212 z 21/IX, r. b. Artvkuł b. ministra oświaty p. Jokantasa p. t.: "Jeszcze w sprawie wydalania urzedników." Streszczenie. -

Sprawa wydalania dawnych urzedników z ich stanowisk wciąż jeszcze jest aktualna. Wciąż się wydalają urzedników zastępując ich nowymi. Wydalonych jest zatrważająca liczba. Fakt ten tem bardziej uderza, że większość wydalonych, to zasłużeni, mający za sobą długie lata pracy i doświadczenia urzednicy. Wzmaga się liczba bezrobotnej inteligencji, która nie ma o co rąk zaczepić. Przemysł bowiem stoi nisko, handel zaś w rękach żydowskich. Co najgorsze zaś, to motywy wydalania są najczęściej nie poważne, nieobiektywne. Często to pobudką do wydalenia niewykwalifikowanego urzednika jest prywatna uraza. Przedewszystkiem atoli grają tu rolę względy partyjne. Nowy rząd za wszelką cenę i z dziwnym pośpiechem chce poobsadzić wszystkie stanowiska od najwyższych do najniższych "swoimi ludźmi". -

Przewodniczący: ...

Przewodniczący: ...

Przewodniczący: ...

Przewodniczący: ...

Przewodniczący: ...

Przewodniczący: ...

Przewodniczący: ...

Przewodniczący: ...

Przewodniczący: ...

Przewodniczący: ...

Przewodniczący: ...

Przewodniczący: ...

Przewodniczący: ...

Niepokoje "Rytasa" z powodu antymilitarystycznych wystąpień socjalistów i ludowców.-

"Rytas" Nr. 182. Artykuł p.t.: "Reorganizacja czy likwidacja"

Streszczenie:

"Socjaldemokratas" w N. 28, komentując deklarację rządu w sprawie obrony krajowej oświadczył, że: "socjal-demokraci nie tylko jako antymilitaryści, lecz jednocześnie jako realni politycy sądzą, że niema co mówić o przecznej obronie Litwy w dobie niebezpieczeństwa" Co może dziś Litwa wystawić w razie wybuchu wojny z którymkolwiek z większych sąsiadów 6 - 7 dewizyj. A to jest nic". Socjaldemokraci wrogów Litwy nie widzą. Obecnie powiadają oni: "Niema poważnego niebezpieczeństwa wojny i największe państwa nie zgodzą się już walczyć i jednocześnie nie dopuszczają do wybuchu wojny pomiędzy państwami małymi". Co się tyczy Polski, to również o rzekomym z jej strony niebezpieczeństwie nie może być mowy: "Nie powinniśmy zapominać - pisze "Socjaldemokratas" - że jeżeli Polska nie zajęła Litwy to nie dlatego, żeby nie chciała. Nie zajęła dlatego, że niemożna - mówi "Socjaldemokratas". A jeżeli tak - to o zderzeniu się Litwy z Polską nie może być dziś mowy. Najlepszą bronią - według Socjaldemokratasa - każdego kraju ma być "polityczna i kulturalna dojrzałość". Stąd też wypływa ustosunkowanie się socjaldemokratycznej frakcji do sprawy obrony krajowej: w zasadach swych jest inne niż innych grup. "My - pisze Socjaldemokratas" - jako kompromis możemy przyjąć, że dzisiaj na potrzeby obrony krajowej, jako zła nieuniknionego mogą być wyznaczone środki, lecz w żadnym razie nie w takiej ilości i nie na takie cele o jakich się w deklaracji mówi".

Słowem wyciąga się całkiem logiczny wniosek: jeżeli wojsko nie osiąga celu i jeszcze w dodatku znikąd krajowi nie grozi niebezpieczeństwo, nie mogą być na te cele asygnowane pieniądze, które asygnowano poprzednio. Takim jest ustosunkowanie się socjaldemokratów do zagadnienia obrony krajowej, a jak wiadomo socjaldemokraci nie tylko stanowią znaczną część większości lecz też posiadają w gabinecie paru swoich ministrów.-

Dla wyjaśnienia stosunków ludowców do zagadnienia bezpieczeństwa wystarczy przypomnieć z jakim entuzjazmem "Lietuvos Zinios" w zeszłym roku głosiły całemu światu o projektowanym w Danji rozbrojeniu, ile temperamentu wykazało to czasopismo demonstrując tę myśl przed litewskim wieśniakiem. To już wystarczy, żeby się przedstawić w jakim stopniu może ludowców obchodzić sprawa bezpieczeństwa krajowego. I otóż oni, jakkolwiek nie narzucają jeszcze Litwie myśli rozbrojenia, przecież nie przeciwstawili się oświadczeniu socjaldemokratów. Naodwrot nawet nie wypowiedzieli swego prawdziwego w tej sprawie sądu.-

Oto chociażby myśli wyrażone w jednym z wstępnych artykułów "Lietuvos Zinios" w związku z uwagami na temat kongresu kulturalnego: "Nie starajmy się zadziwiać inne kraje i nie cieszymy się sami potęgą armat. Pod tym względem większe państwa dalece już nas prześcignęły i my ich nie dogonimy i niema potrzeby je doganiać. Czyli, że jeżeli Polacy i Łotysze są uzbrojeni w tanki i kulomioty - Litwie mogą wystarczyć i widły. Po tego rodzaju oświadczeniu drugiej litewskiej urzędówki wśród społeczeństwa stojącego na gruncie państwowości litewskiej nie mogą się rodzić wątpliwości, czy czynione na Litwie obecnie próby redukcji odbywają się w ramach zakreślonych przez deklarację, czy też je przekraczają. Zwłaszcza, gdy się weźmie pod uwagę że wszvstko to się robi z niezwykłym pośpiechem i w większej niż potrzeba tajemnicy, całkowicie ignorując społeczeństwo, mimo to, że nowy rząd, zdaje się, obiecywał o wszvstkiem co będzie czynił informować kraj. Owa tajemnica nie może być wytłumaczona ani względami tajemnic wojskowych, ponieważ stan wojny zostaje przez Litwę ogłoszony, ani innymi motywami. A może to tak małować na zagadnienia, o których wogóle mówić nie warto?."

Gdy przy stałym dopływie niezbyt spokojnych "nowinek" z Polski przeprowadza się redukcję i tak nielicznego wojska, gdy się zwalnia starszych wojskowych, innych się przenosi i wszys-
tko to dla ustosunkowania się do tych spraw socjaldemokratów - a
to w umyśle każdego myślącego obywatela może powstać wątpliwość
mianowicie, czy odbywa się tu, jak określała socjaldemokracja -
reorganizacja /bo przecież ci zapowiedzieli, że w żaden sposób
nie zgodzą się na asygnowanie kredytów na rzecz obrony krajowej
jeżeli kredyty te przeznaczone będą na dawne cele/ - czy też
wprost likwidacja?...

S z e f   S z t a b u   G e n e r a l n e g o   p r z e d
s ą d e m . -

"Rytas" N. 222 z dnia 22/IX, r. b.

Obecny szef Sztabu Generalnego armji litewskiej pułk.
Szkirpa pociągnięty został do odpowiedzialności sądowej za wy-
niewypełnianie rozporządzeń Ministra Obrony Krajowej, za nie-
przestrzeganie statutu wojskowego oraz za ujawnienie tajemnic
służbowych /atestacje oficerskie/. Sprawa została przekazana
prokuratorowi sądu wojskowego.-

O b r o n a   S z e f a   S z t a b u   G e n e r a l n e g o
p r z e d   z a r z u t a m i   "R y t a s a"

"Lietuva" N. 208, Artvkuļ p. t.: "W bolesnej sprawie". Streszcze
nie:

Obok krytyki działalności nowego ministra obrony
krajowej prasa opozycyjna w niedopuszczalny sposób pozwala so-
bie na wycieczki osobiste, zwłaszcza jeżeli chodzi o osobę Sze-
fa Sztabu Generalnego zarzuca się mu młodość, niedoświadczenie
i t. p. Prasa opozycyjna zapomina o tem, że za rządów chadeckich
ludzie młodszy jeszcze od obecnego szefa Sztabu Generalnego zost-
stawali nawet ministrami. Zresztą takie dyskredytowanie osoby,
zajmującej jedno z najwyższych w armji stanowisk, jest niedopu-
szczalne, tembardziej, że jest nieuzasadnione. Prasa opozycyjna
powinna nieco więcej liczyć się z autorytetem młodej państwo-
wości litewskiej.-

O r g a n i z a c j a   o b r o n y   k r a j u . -   W y w i a d
E l t y   z   p. M i n i s t r e m   O b r o n y   K r a j o w e j . -

"Dzień Kowieński" NN. 210, 211.- Dosłownie.-

Wobec rozpoczęcia przez pisma opozycyjne gwałtownej
akcji przeciwko dowództwu armji i rozpowszechnionych wśród spo-
łeczeństwa majrozmaitszych pogłosek, częstokroć nerwujących i
podniecających społeczeństwo, współpracownik "Eltv" zwrócił się
do ministra obrony krajowej pułk. lejtn. Papeczkisa, który udzielił
łaskawie swych wyjaśnień.-

Na ile słuszną są Panie Ministrze pogłoski
o zmniejszeniu ilości wojska?
Ogólna liczba wojska zupełnie nie ulega zmniejszeniu.
Dokonywana jest tylko reorganizacja wojska i jego obsługi. Zreor-
ganizować zaś należało chociażby dlatego, żeby środki przeznaczo-
ne na obronę kraju wykorzystywać możliwie racjonalnie i ekonomicz-
nie. Wprowadzając nową organizację wojska osiąga się ten cel,
gdyż po zmniejszeniu centralnych urzędów M-stwa, sztabu i apara-
tu obsługi wojska, będzie można zwiększyć oddziały czynne t. j.
faktyczną siłę armji.

Jakie zmiany zachodzą w wyższym do-
wództwie wojskowym w związku z
przejściem kraju ze stanu wojen-
nego w stan normalny?

Niema obecnie dowódcy armii na jego miejsce mianowano naczelnego inspektora wojsk. Sztab główny ulega reorganizacji. Zostanie on nazwany sztabem generalnym. Naczelnik sztabu generalnego będzie miał obecnie jednego tylko pomocnika: dotychczas było ich trzech. Po dokonaniu reorganizacji wdziałów sztabu, cały sztab generalny zostanie zmniejszony o 30 prawie procent, praca zaś sztabu będzie bardziej produkcyjna. - Sąd wojenny po zniesieniu stanu wojennego, zostaje zredukowany więcej niż o połowę. -

Co Pan może powiedzieć o zmianie etatów M-stwa Obrony Krajowej i preliminarzu budżetowym. -

Zmienić etaty M-stwa Obrony Krajowej mieliśmy z następujących powodów: a/ konieczności oszczędności, gdyż na utrzymaniu aparatu obsługi wojska i sztabów wydawało się ostatnio więcej, niż na oddziały szeregowy. -

b/ zawiele było wysokich stanowisk, dających osobom zajmującym je prawa generałów, pułkowników i t.d. -

Natychmiast po przejściu przezemnie M-stwa Obrony Krajowej uchwalono etaty Ministerstwa zmienić, co zostało już dokonane. Nowe etaty zostały już opracowane i przesłane Gabinetowi Ministrów. Przez zmiany etatów została wzmocniona czynna część wojska - faktyczna siła zbrojna. W ten sposób fundusze przeznaczone na obronę kraju będą wykorzystane bardziej racjonalnie. Reorganizacja wojska zgodnie z nowymi etatami została dokonana w ramach, przewidzianych przez tegoroczny budżet kredytów, z czego wynika, że w preliminarzu budżetowym na rok przyszły na utrzymanie wojska nie będzie się żądało więcej niż w obecnym. -

Jak zareagowało M-stwo Obrony Kraju na wszczęty nie dawno hałas o agresywnych zamiarach Polki?

Ministerstwo Obrony Krajowej, stojąc na straży całości i niepodległości terytorjum państwa przyjęło pogłoski te spokojnie, poważnie oceniło niebezpieczeństwo. Została zmieniona częściowo pokojowa dyzlokacja wojsk. Przygotowano oddziały wojskowe dla przykrycia mobilizacji i opracowano plan działalności tych oddziałów w razie napadu wrogów. Poczyniono na koniec najważniejsze kroki dla ustalenia porządku mobilizacji, by móc w razie potrzeby postawić wszystkich na nogi od razu t.j. w jaknajkrótszym czasie. -

Czy się dostatecznie za troszczono o ochronę pozostałonego na stopie wojennej pasu od niespodziewanego napadu?

Ochrona pasu, pozostającego na stopie wojennej należy do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych. Ministerstwo Obrony Krajowej troszczy się o ochronę linii demarkacyjnej i zamierza zorganizować ją w ten sposób, by wciągnięci byli do niej miejscowi mieszkańcy i strzelcy, których, w wypadku niebezpieczeństwa, można byłoby natychmiast powołać pod broń i wstawić na linię demarkacyjną, już jako żołnierzy, mających strzec ją od wdzierania się małych oddziałów nieprzwykcielskich. Sam zaś pas, szerokości 1-go kilometra, pozostawiony na stopie wojennej nie stanowi żadnej ochrony od niespodziewanego napadu. -

Czy ostatni pobór dał zadowalający pod względem liczb i zdrowia kontyngens wojska?

Wzrosł podczas wojny kontyngens poborowy jest słaby zdrowotnie i mało wyćwiczony. Ostatnie pobory na skutek niezupełnie celowych, wobec istniejących przepisów o poborze i rozmaitych ulgach rozporządzeń dawnego rządu nie dały pełnego kompletu ludzi. Ogólnie jednak biorąc kontyngens poborowy jest wystarczający. -

Jaki jest stan sprawy urzędników wojskowych?

Ministerstwo Obrony Krajowej jeło się środków zmierzających do zakończenia kwestji urzędników wojskowych. Pomiedzy oficerami nie może być podziału na lepszych i gorszych. Dotąd urzędnicy wojskowi byli uważani za oficerów - jakby niższego gatunku "urzędników". Przecież urzędnicy wojskowi na swojej specjalnej administracyjnej służbie pod każdym względem są równi oficerom dlatego też muszą oni możliwie prędzej otrzymać stopnie oficerskie, należy ustalić bieg ich służby i wyraźne prawa. W celu zbliżenia ich wojskowego przygotowania do ogólnego wychowania wojskowego oficerów od urzędników wojskowych na mocy ustawy za-

žadano odbycia nauk według specjalnego programu i złożenia egzaminów. Ci, którzy egzaminy te złożą, otrzymają stopień oficerów administracyjnych, kto zaś nie złożą, zostanie przeniesiony do kategorii urzędników cywilnych.

Czy się przewiduje zmniejszenie czasu służby wojskowej?

Termin służby wojskowej został już faktycznie zmniejszony przez dawny rząd. Obecnie służbę wojskową odbywa się w piechocie w ciągu 12 miesięcy, w specjalnych zaś oddziałach - 18 miesięcy. Bardziej zmniejszać czas służby wojskowej obecnie nie można. Kwestja ta może wówczas tylko powstać, gdy przedpoborowe przygotowanie wojskowe młodzieży zostanie u nas należycie i w całej pełni wprowadzone w życie.

Co się zamierza uczynić ze związkami strzeleckimi?

Związek strzelecki, jako organizacja społeczna nie może mieć takiej dyscypliny jak wojsko i dlatego nie jest siłą zbrojną w pełnym tego słowa znaczeniu. Może być natomiast bardzo pożyteczną organizacją wojskową, którą podczas wojny można wykorzystać dla partyzantki po stronie nieprzyjacielskiej oraz dla służby pomocniczej, jak ochrona mostów, kolei, telefonów, transportów wojskowych, składów dla służby łączności oraz zbierania wiadomości. Podczas pokoju głównymi zadaniami związku są: 1/propaganda narodowo-patriotyczna, 2/przygotowanie wojskowe młodzieży - co jest szczególnie ważne, 3/utrzymanie wśród obywateli, którzy odbyli już służbę wojskową, ducha militarnego i znajomości sztuki wojennej. Biorąc to wszystko po uwagę Ministerstwo Obrony Kraju popierając związek strzelecki, będzie przestrzegało, by udzielane mu zapomogi państwowe, były użytkowane celowo i pożytecznie dla pracy, gdyż uważa, iż związek jako organizacja społeczna znajdzie w sobie dosyć siły dla utrzymania swych oddziałów i za rządów.

Na pytanie, czy wojsko jest apolityczne p. Minister odpowiedział twierdząco, zaznaczając, iż usiłowania pracy opozycyjnej wprowadzenia do armji polityki spełzają na niczem.

W końcu p. Minister wyraził nadzieję, iż prasa opozycyjna zrozumie nareszcie, że mieszanie się do kompetencji urzędów wojskowych jest zjawiskiem szkodliwym dla dobra armji.

Głosy prasy litewskiej z powodu otwarcia II sesji Sejmu.

"Lietuvos Žinios" i "Lietuva", nawiązując do zwołania Sejmu na drugą sesję zamieszczają szereg ciekawych uwag o najbliższych pracach Sejmu i ich znaczeniu. "Lietuvos Žinios" piszą:

Dnia 24 września zaczyna się nowa sesja Sejmu. Dla życia naszego społeczeństwa będzie ona miała wielkie znaczenie. Podczas pierwszej sesji Sejm spełnił, że tak powiemy swą rolę konserwatywną, przywracając gwarancję konstytucyjną i oczyszczając pole do pracy twórczej.

W deklaracji rządu zostały wyraźnie wytknięte wiechy tego programu. Teraz Sejmowi naszemu wypadnie jać się ciężkiej pracy nad wcielaniem programu w życie.

Cały kraj z niecierpliwością czeka na realizowanie programu w formie ustaw. Nie należy zamykać oczu i nie przewidzieć tego, że blok chrześcijańsko-demokratyczny będzie piętrzył różne go rodzaju przeszkody, starając się hamować prace rządu i Sejmu. Wszyscy on niewątpliwie wszystkie środki walki parlamentarnej i nawet nieparlamentarnej, przeszkadzając w zakładaniu podstaw nowego ustroju i wszelkimi sposobami będzie przeszkadzał w pracach Sejmu.

Wobec powyższego, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, w porozumieniu z Ministerstwem Wojska Polskiego, postanawia...

Wobec powyższego, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, w porozumieniu z Ministerstwem Wojska Polskiego, postanawia...

Wobec powyższego, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, w porozumieniu z Ministerstwem Wojska Polskiego, postanawia...

Wobec powyższego, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, w porozumieniu z Ministerstwem Wojska Polskiego, postanawia...

Wobec powyższego, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, w porozumieniu z Ministerstwem Wojska Polskiego, postanawia...

Wobec powyższego, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, w porozumieniu z Ministerstwem Wojska Polskiego, postanawia...

Wobec powyższego, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, w porozumieniu z Ministerstwem Wojska Polskiego, postanawia...

Wobec powyższego, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, w porozumieniu z Ministerstwem Wojska Polskiego, postanawia...

"Lietuva" w związku z ~~na~~ rozpowszechnionymi pogłoskami o grożącym rozpadnięciu się większości rządowej pisze:

W ubiegłe lato prasa opozycyjna niemało puszczała pogłoski i wyrażała wątpliwości do do trwałości obecnej większości seimowej. Przepowiadając przedkie rozpadnięcie koalicji, opozycja zazwyczaj opierała się na tych przesłankach, że socjaldemokraci nie zdołają utrzymać się przed presją komunistów i zostaną zmuszeni do stawiania ludowcom niemożliwych do przyjęcia żądań. Wątpliwości swe co do trwałości koalicji, opozycja opierała na tem, iż jej zdaniem, polityka mniejszości /partji gospodarzy/ /ukininku partija/ i narodowców jest niewyraźną. Skarga sejmiku kłajpedzkiego, wniesiona do Ligi Narodów wygłosiła przytem nowe okoliczności, które w oryginalny sposób oświetliły udział posłów od kraju Kłajpedzkiego w koalicji rządowej. Wskutek tego co powiedziano powyżej mogło istnieć obszerne pole do różnych przypuszczeń i przepowiedni.-

W ostatnich czasach po wytknięciu przez socjaldemokratów wyraźnej linii w stosunku do komunistów i pomysłnem zakończeniu przez rząd układów co do rozrachunku finansowego z Kłajpedą, opozycja straciła najgłówniejsze argumenty dla swych aluzyj, dotychczasowych niebezpieczeństwa, jakie zagraża koalicji. Po drugie też mało dają opozycji nadziei pod tym względem różnice programowe, ponieważ co do wszystkich kwestyj programowych osiągnięto porozumienie między frakcjami przy tworzeniu koalicji. Obiektywnie więc myślące osoby z opozycji dochodzą już również do wniosku, że przepowiednie o rychłym rozpadnięciu koalicji tymczasem są jaknajmniej umotywowane.-

Mówiąc zaś o koalicji rządowej należy zaznaczyć, że po objęciu przez p. Sidzikauskę, jako przedstawiciela Partji Gospodarzy, teki Ministra spraw zagranicznych w gabinecie p. Sleżewicza, koalicja ta może się rozszerzyć tylko i wzmocnić.-

Druga kwestja wzbudzająca zaufanie szerokich warstw społeczeństwa, to program prac zbliżającej się sesji. W tej sprawie należy powiedzieć, że najbliższy program prac sejmowych można w ogólnych zarzysach przewidzieć.-

Pierwsza sesja sejmu oczyściła tylko pole do twórczej pracy. Z druga ma się rozpocząć wykonanie tego planu, jaki demokracja litewska zakresliła, stając u steru państwa. Budżet państwa, jako materialna podstawa tego planu, oczywiście będzie musiał zająć wyraźniejsze miejsce w porządku prac sesji sejmowej. Prócz ustaw budżetowej Sejm będzie musiał rozważyć cały szereg ustaw, związanych z reorganizacją naszego gospodarstwa państwowego na zasadach oszczędności i podnoszenia wdajności. Następnie pójdą ustawy normujące nasze życie, według tych zasad, które chociaż zostały wpisane do Konstytucji naszej Republiki jednak wskutek różnych przyczyn w wielu wypadkach były zapomniane.-

Wreszcie Sejmowi wypadnie ratyfikować cały szereg traktatów międzynarodowych, częściowo nowopodpisanych, częściowo takich, przystąpienie do których jest potrzebnem Litwie.-

VI. SPRAWY KŁAJPEDZKIE.-

Stosunki między Kównem a Kłajpedą w ujęciu "Mem. Dampfboot". -

"Memeler Dampfboot" N. 208 z 5/IX. r. b. Artykuł p. t. : "Kłajpeda a Kowno". Streszczenie.-

Trudno się spodziewać, aby wizyta prezydenta Griniusa w Kłajpedzie od razu przyniosła jakieś pozytywne wyniki. Zbyt wiele było grzechów przeszłości. W każdym razie jednak z obu stron wykazano podczas pobytu p. Griniusa w Kłajpedzie sporo dobrej woli. Fakt ten niechybnie przyczyni się prędzej czy później do porozumienia. Dziwnym zbiegiem okoliczności opublikowanie nowo rząd litewskiego do Ligi Narodów w sprawie memorjału kłajpedzkiego przypadło akurat na czas pobytu p. Griniusa w Kłajpedzie. Tekst tej noty był dla Kłajpedzian kubłem chłodnej wody. Nietyle z racji tego, że rząd litewski powątpiewa w prawomocność postanowienia Rady Ligi Narodów z 28/VIII. 1925 r. umożliwiającego Kłajpedzianom składanie skarg, ile ze względu na stanowisko nowego rządu w stosunku do wyszczególnionych w memorjale naruszeń konwencji Kłajpedzkiej. Podobnież duże rozczarowanie spotkało Kłajpedzian z powodu nieustępliwości rządu litewskiego podczas rokowań finansowych. Ostatnio wywiad prasowy z litewskim ministrem finansów p. Rimką rzucił światło na smutny stan finansów litewskich. Gdy zaś Kłajpedzianie już przed pół rokiem zwracali uwagę na niezdrowe stosunki finansowe Litwy, wówczas zyskiwali sobie miano nielojalnych obywateli, niemal, że zdrajców. Tak czy owak nowy rząd stoi w obliczu pustych kas państwowych. Wszelako problem udziału finansowego Kłajpedy musi być rozwiązany. Rząd winien zerwać wreszcie z krótkowzroczną polityką w stosunku do Kłajpedy.-

"Lietuvos Žinios" o zmianie stanowiska Kłajpedzian. -

"Lietuvos Žinios" N. 212 z 16/IX. r. b. Artykuł p. t. : "Czyżby oznaki przełomu w Kłajpedzie". Streszczenie.-

W życiu publicznem Kłajpedy dają się w ostatnich czasach zauważyć dziwne, wprost sprzeczne ze sobą zjawiska. Z jednej strony zapewnienia lojalności względem rządu centralnego, wejście posłów kłajpedzkich w skład koalicji sejmowej, życzliwe spotkanie Prezydenta Republiki, uroczystość poświęcenia mostu w Szylucie im. Prezydenta Griniusa - z drugiej zaś knowania pp. Gubby, Rogge i Kislata w Genewie, wynajmowanie adwokatów amerykańskich, pisanie antylitewskich memorjałów /3-ci z kolei / i t. p. Dziwny zaiste dualizm zakrawający na dwulicowość. Jednakże nie należy zapominać, iż wszystkie owe zakulisowe machinacje nie są robotą Kłajpedzian, a tylko tych żywiołów, którym zależy na maceniu wody. Rzeczą rządu litewskiego jest ściśle odgraniczać robotę i machinację wrogich germanofilskich żywiołów napływowych od lojalnego stanowiska właściwej demokracji kłajpedzkiej. Z tą ostatnią porozumienie jest jedynie kwestją czasu. Pod tym względem punkt zwrotny przełomowy, jak się zdaje już nastąpił. Życzyć jedynie należy aby Kłajpedzianie na tem stanowisku lojalnej współpracy z rządem centralnym wytrwali.-

"Trinitas" o stanie szkolnictwa w Kłajpedzie. -

"Trinitas" N. 36 z 16/IX. r. b. Artykuł p. t. : "W sprawie stanu szkół kłajpedzkich". Streszczenie.-

WYDZIAŁ KRAJOWY

Wydawnictwo Książki, Warszawa, ul. ...

Wydawnictwo Książki, Warszawa, ul. ...

Wydawnictwo Książki, Warszawa, ul. ...

Wydawnictwo Książki, Warszawa, ul. ...

Wydawnictwo Książki, Warszawa, ul. ...

Wydawnictwo Książki, Warszawa, ul. ...

Wydawnictwo Książki, Warszawa, ul. ...

Wydawnictwo Książki, Warszawa, ul. ...

Wydawnictwo Książki, Warszawa, ul. ...

Wydawnictwo Książki, Warszawa, ul. ...

Wydawnictwo Książki, Warszawa, ul. ...

Wydawnictwo Książki, Warszawa, ul. ...

Wydawnictwo Książki, Warszawa, ul. ...

Wydawnictwo Książki, Warszawa, ul. ...

Szkoły kłajpedzkie doprowadzone zostały do takiego stanu, że trudno nawet nazwać je szkołami krajowymi. We wszystkich niemal szkołach kłajpedzkich panuje antylitewski nastrój. Personel nauczycielski nie odpowiada ani stosunkom lokalnym, ani dyspozycjom konwencji kłajpedzkiej, ani wreszcie wskazówkom i okólnikom dyrektora. Na ogólną liczbę 436 nauczycieli, zaledwie 73-ch posiada język litewski. Tymczasem według konwencji wszyscy nauczyciele w terminie do 4/IV, r. b. winni byli opanować równomiernie oba języki: litewski i niemiecki.

Na większość nauczycieli składa się element obco krajowy, pomimo tego, że siły miejscowe by wystarczały. Większość też nauczycieli korzysta z zasiłków pieniężnych, asygnowanych potajemnie przez rząd niemiecki, rzecz prosta wzamian za pewne usługi. Usługi te aż nadto wyraźnie się objawiają w systematycznej robotce germanizacyjnej napływowego nauczycielstwa pruskiego. W 45-ch szkołach /z ogólnej liczby 73/ większość /61/ stanowią dzieci litewskie. Tymczasem język litewski wykłada się zaledwie w 7-miu szkołach.

Sprawy szkolnictwa podobnie jak inne, należą do resortu dyrektora kłajpedzkiego. Niewątpliwie ten ostatni zdaje sobie sprawę z tego, co się w szkołach miejscowych dzieje. Dziwną i nie zrozumiałą jest przeto rzeczą, dlaczego dyrektorjat nic nie działa w kierunku uzgodnienia stanu szkolnictwa kłajpedzkiego z dyspozycjami konwencji i z własnymi okólnikami, jak widać papierowymi jedynie. Dyrektorjat utrzymując nieposiadających języka litewskiego nauczycieli gwałci tym samym konwencję i zapoznaje prawa autochtonów. Ludność kłajpedzka ogromnie jest tym anormalnym stanem rzeczy zaniepokojona i czyni starania w celu zwrócenia na to uwagi rządu centralnego.

Tak dłużej istotnie trwać nie może. Prawny i normalny stan szkół w Kłajpedzie musi być przywrócony.

Depesza Elty i korespondenta "Rytasa" o decyzji Rady Ligi Narodów w sprawie kłajpedzkiej.

"Dzień Kowieński" N. 211 z dn. 23 września.

Dnia 20 września popołudniu Rada Ligi Narodów rozważała sprawę Kłajpedzką. Oprócz sprawozdawcy Guerrera, przedstawiciela Salvadoru - zabierali głos: przedstawiciel delegacji niemieckiej Stresemann, litewskiej - Sidzikauskas, angielskiej - lord Cecil, francuskiej - Paul Boncour, włoskiej - Scialoja, japońskiej - Ishii oraz Prezes Rady Benesz. Rada jednogłośnie zatwierdziła raport komisji prawnej, ustalający proponowaną przez Litwę procedurę i anulujący uchwałę Rady z roku ubiegłego. Uchwała ta, jak widoczno nadawała sekretarzowi generalnemu Ligi Narodów prawo wszczęcia sprawy na podstawie skargi Kłajpedzian. Prezes delegacji litewskiej Sidzikauskas poczynił zastrzeżenia co do pewnego ustępu raportu, będącego dla Litwy nie do przyjęcia. W związku ze sprawozdaniem komisji prawnej lord Cecil, Scialoja, Boncour i hr. Ishii cofnęli swe pismo z 9 czerwca, jako niezgodne z regulaminem i konwencją Kłajpedzką. W ten sposób sprawa została ostatecznie zlikwidowana. Pomysłne załatwienie sprawy wywołało w sferach Ligi Narodów jaknajlepsze wrażenie.

Korespondent "Rytasa" telegrafuje z Genewy.

"Sprawa nasza z Kłajpedzianami jest już niby zakończona jest w przyjętej przez Radę uchwale jest ustęp, który głosi, że Kłajpedzianie otrzymują obecnie prawo zaskarżania bezpośrednio u każdego członka Rady, a więc i Niemiec".

X. KRONIKA . a/Zagraniczna.-

Z pobytu Premiera Slezevicziusa w Rydze. - Prasa ryska donosi: Dnia 28 września przyjazdem do Moskwy przybył tu litewski premier Slezeviczius. Pisma podkreślają niezmiernie charakterystyczny fakt, że prezydent ministrów, celowo nie po wiadomił rządowi litewskiemu o swym przyjeździe do Rygi i do ostatniej chwili zachowywał tajemnicę ostatecznego terminu wyjazdu z Kowna. Na dworcu przeto nie został powitany przez przedstawicieli rządu litewskiego, a tylko przez posła Auksztalisa i Sowieckiego "połpreda" w Rydze. Na dworcu stawali się prawie wszyscy urzędnicy poselstwa. Z Rygi do Kowna wyjechał sowiecki attaché wojskowy Kłoczko, który odpro wadzał delegację, aż do granicy Sowieckiej. W lokalu poselstwa sowieckiego odbył się wspaniały obiad uroczysty. Premier Slezeviczius zatrzymał się w apartamentach sowieckiego posła w Rydze, gdzie odbył konferencję. - "Rigasche Rundschau" zaznacza, że podróż ta owiana jest tajemniczością. Pisma podkreślają, że Sowiecom specjalnie zależało na uroczystym przyjęciu Litwinów, zaś incognito zachowane w stosunku do rządu litewskiego, daje dużo do myślenia. -

Towarzyszacy Slezevicziusowi w podróż do Moskwy dyrektor dep. ekonomicznego min. spr. zagr. dr. Purvckis udzielił wywiadu współpracownikowi "Siewodnia" o celach podróży do Moskwy. "Przedewszystkiem - zaznaczył - w Moskwie mamy nadzieję dojścia do zrealizowania i podpisania traktatu politycznego z ZSSR w sprawie zawarcia którego, prowadzone były rokowania jeszcze przez dawny rząd litewski. Na pytanie czy projekt zawarcia traktatu dotyczy również sprawy Wilna, odrzekł dr. Purvckis: Sprawa Wilna jest pierwszorzędnym i naczelnym zagadnieniem polityki litewskiej zagranicznej. Mam nadzieję, że zawarcie paktu gwarancyjnego, przyczyni się do ostatecznego rozstrzygnięcia tej sprawy. -

Premier litewski Slezeviczius oświadczył w wywiadzie z "Jau nakas Zinios" między innymi co następuje: Jakkolwiek podróż do Moskwy ma głównie na celu złożenie wizyty Cziczerynowi, jednak przy okazji podpisany będzie pakt gwarancyjny, pomiędzy obydwojma państwami. Mocą tego traktatu Sowiety uznają pretensje litewskie do Wilna. -

Traktat sowiecko - kowieński. Dzienniki sowieckie z dnia 29 b.m. ogłaszają następujący komunikat Narkomindziełu: We wtorek, dnia 28 b.m. podpisany został w Moskwie traktat o wzajemnej nieagresji i neutralności między ZSSR a Litwą. Traktat podpisali w imieniu ZSSR Cziczeryn i poseł sowiecki w Kownie Aleksandrowskij, ze strony Litwy - premier Slezeviczius i poseł litewski w Moskwie p. Bałtruszajtis. Traktat składa się z siedmiu artykułów. -

Pierwsze dwa artykuły mówią o utrzymaniu w mocy traktatu moskiewskiego, zawartego przez obie strony, dnia 22 lipca 1920 r. i wzajemnym uznaniu suwerenności we wszystkich okolicznościach. Art. 3 - ci mówi o wzajemnych zobowiązaniach powstrzymywania się od wszelkich działań agresywnych jednej strony przeciwko drugiej i o nie udzielaniu poparcia stronie trzeciej w wypadku napaści na jednego z kontrahentów. Art. 4 - ty nakłada na obie strony analogiczne zobowiązania w sprawach politycznych, gospodarczych lub finansowych. - Art. 5 mówi o sposobie załatwiania konfliktów niezlikwidowanych drogą dyplomatyczną w drodze narad komisji konsultacyjnych. - Art. 6 mówi o terminie ratyfikacji traktatu, Art. 7 - o czasokresie traktatu zawartego na pięć lat. -

Po podpisaniu traktatu zostały wymienione noty w których: 1/Sowiety potwierdzają swój poprzedni stosunek do kwestji wileńskiej 2/Litwa oświadcza, iż jej zobowiązania w stosunku do Ligi Narodów, której jest członkiem nie są naruszone niniejszym traktatem. -

Komunikat rządu litewskiego o agresywnych zamiarach Polski. - Elta donosi: Ponieważ napływają wciąż nowe wiadomości o przygotowaniach Polski do wojny rząd litewski polecił przedstawicielom swym zagranicą wręczyć rządowi, przy których są oni akredytowani memoriał w tej sprawie. Memoriał ten będą przetoczone fakty stwierdzające przygotowania Polski oraz zwróci się uwagę państw na to niebezpieczeństwo, grożące pokojowi Europi Wschodniej. -

Cziczerin o prawnych interesach Polski. - W przemówieniu przed podpisaniem traktatu litewsko-sowieckiego Cziczerin zaznaczył, iż traktat ten nie naraża prawnych interesów państw trzecich i będzie miał na celu dążenie do utrzymania niezależności obu państw oraz rozszerzenia wzajemnych stosunków gospodarczych, które szczegółowo będą omówione w najbliższym czasie w osobnym traktacie handlowym między Sowiecami a Litwą.

Aeroplany sowieckie i litewskie. - Dnia 26 września od strony sowieckiej w rejonie m. Dżisny pojawiły się nad terytorjum polskiem dwa aeroplany sowieckie. Aeroplany wbrew dotychczasowej swej taktyce latania tylko nad pograniczem, skierowały się w głąb pow. Braśławskiego, przelatując na stronę Litwy nad miasteczkiem Smożwa i stacją Turmonty. Leciwały przytem dość nisko, tak że bez lornetki odróżnić można było ich numery: 901 i 903. Tegoz dnia nad terytorjum polskiem w rejonie Druskienik latał aeroplan litewski.

b/Kronika wewnętrzna.-

Nowy skład Prezydjum Sejmu. - Sejm litewski na pierwszym posiedzeniu wybrał prezydjum w dotychczasowym składzie, przyczem podkreślić należy, iż wiceprezydentem wybrano niemca Kindera. Fakt ten świadczy o tem, iż Kłajpeda została w koalicji parlamentarnej mimo ostatnich ostrych starć między Kłajpedą a Litwą w sprawie skargi Kłajpedy do Ligi Narodów. Obiega tu pogłoska, iż w związku z wypadkami na terenie polityki zagranicznej, oczekiwane jest przesilenie rządowe.

c/Kronika gospodarcza.-

Handel Litwy za sierpień. - W sierpniu r. b. wwóz litewski wyniósł 18,8 mil. lit., wwóz zaś 25,2 milj. lit., t. j. wwóz przewyższył wywóz o 6,4 milj. lit. - W porównaniu do lipca b. r. wwóz zmniejszył się o 2,3 mil. lit., wwóz zaś wzrósł o 6,0 milj. lit. Najbardziej spadł wywóz masła, zbóż i desek, zwiększył się zaś wwóz superfosfatu, maszyn rolniczych i tkanin. - Za pierwszych osiem miesięcy b. r. eksport litewski wyniósł 165,0 milj. lit., import zaś 153,3 milj. lit., t. j. bilans handlowy jest czynny i plus wynosi 11,7 milion litów. - /Ełta/.

d/Kronika z zakresu spraw polskich i innych mniejszości nar.

Rozwiązanie polskiego zebrania w Dubinkach. - "Dzień Kowieński" N. 209 podaje: Zarząd T-wa "Oświata w Wilkomierzu zwołał na dzień 29 sierpnia zebranie organizacyjne Ognia dubinkowskiego, które się miało odbyć w miasteczku Dubinkach, Wilkomierskiego pow., Giedrojskiej gminy. O tem zgodnie z przepisami został w swoim czasie powiadomiony naczelnik rewiru w Pożelwie do rejonu którego należy miasteczko Dubinki. - Gdy w dniu zebrania przybyli do Dubinek organizatorowie zostali oni poinformowani przez miejscową ludność, że naczelnik rejonu straży pogranicznej, lejtnant Ignatowicz, kategorycznie zapowiedział, że dozebrania polskiego nie dopuści, ponieważ w Dubinkach panuje stan wojenny i on, lejtnant, tu się rozporządza. Chociaż Dubinki są odległe od polskiej granicy o 3 kilometry, jednak organizatorowie po naradzie postanowili przenieść zebranie do wsi Ciuniszek, czyli w jeszcze o jeden kilometr w głąb kraju, by uniknąć niepotrzebnego nieporozumienia z miejscowemi władzami.

Gdy prezes Zarządu otworzył zebranie w Ciuniszkach do lokalu niespodzianie weszło sześciu strażników pogranicznych, którzy przerwali zebranie zapytując, czy jest na zebranie specjalne pozwolenie władz. Organizatorowie wyjaśnili, że zebranie organizuje wilkomierskie T-wo "Oświata", że wobec zniesienia stanu wojennego żadnego specjalnego pozwolenia nie trzeba i że wystarcza tylko zawiadomienie rewirowego, co też zostało uskutecznione. Wreszcie organizatorowie zaproponowali strażnikom opuścić salę i nie przeszkadzać obradom, przyczem wyrazili powątpiewanie, czy nadzór nad zebraniem wogóle należy do straży pogranicznej. Na to starszy ze strażników p. Budrys oświadczył, że ma wraźny sweo lejtnanta, by do zebrania nie dopuścić, co zaś do stanu wojennego to o zniesieniu takowego nic nie wie i nie słyszał, ponieważ nikt ich o tem nie zawiadomił.

W tym celu przedmiotowe...

W tym celu przedmiotowe...

W tym celu przedmiotowe...

W tym celu przedmiotowe...

W tym celu przedmiotowe...

W tym celu przedmiotowe...

W tym celu przedmiotowe...

Wobec tak osobliwych argumentów organizatorowie wyrazili życzenie zobaczenia się z naczelnikiem rejonu samym p. Ignatowiczem okazało się jednak, iż ten wyjechał, przelewając swoją władzę na p. Budrysa. Organizatorowie tedy zaproponowali, by p. Budrys telefonował się z wyższymi władzami, ale na to otrzymali odpowiedź, że telefonu w Dubinkach niema. Wyczerpawszy wszystkie sposoby dojścia do porozumienia organizatorowie zaproponowali p. Budrysowi, by spisał na nich protokół i pociągnął do odpowiedzialności, jeżeli wykroczyli przeciwko prawu, a tymczasem nie krępował obywateli państwa w przysługujących im prawach. P. Budrys na to oświadczył, że ogół obywateli dubinkowskich jest wogóle nieprawomówny, że stanowczo do zebrania nie dopuści i wobec tego wzywa obecnych do rozjeścia się. - Widząc, że dalsze pertraktacje są bezcenne, organizatorowie opuścili zebranie, postanawiając całe zajście podać do wiadomości Polskiej Frakcji Sejmowej z prośbą o poczynienie odpowiednich kroków dla zabezpieczenia na przyszłość polskim organizacjom oświatowym wolności zebrań oraz pociągnięcia do odpowiedzialności wyżej wymienionych osób urzędowych, gwałcących prawo obywateli państwa. -

W ub. tygodniu pos. T. Giżyński w sprawie powyższego zajścia odwiedził p. Ministra Obrony Krajowej. P. Minister przyznając, że m. Dubinki nie leżą w strefie objętej stanem wojennym, oświadczył, iż zbada całą sprawę na miejscu i winnych każe pociągnąć do odpowiedzialności.

Zbrojny napad szaulisów na polską procesję w Kownie. - W niedzielę, dnia 26 września miała się odbyć procesja katolicka z Katedry na Starym Mieście do kościoła Karmelitów. W przedzień procesji ciemne elementy litewskie podburzały masę przeciwko Polakom. W południe w niedzielę przed Katedrą zebrały się tłumy ludności polskiej, wynoszące przeszło ~~10000~~ ~~10000~~ ~~10000~~ 10,000 osób. Kościół był całkowicie wypełniony. Jak donoszą pisma litewskie słychać było wyłącznie język polski. W tłum w mieszały się bojówki szaulisów i członkowie litewskiej chrześcijańsko-demokratycznej organizacji studenckiej. Gdy procesja miała ruszyć z Katedry nagle szaulisi zamknęli drzwi kościoła i ze wszystkich stron rzucili się na ludność polską z kijami i nożami. W napadzie tym wzięły również udział litewskie służące ze Stow. Sw. Zytv. Doszło do krwawej walki. Ludność polska nie przygotowana na napad, bezbronna, padała pod ciosemi rozjuszonych szaulisów uzbrojonych w noże. Równocześnie szaulisi zaczęli strzelać do ludności. Ogółem padło 30 strzałów. O godz. 2 p.p. zjawiała się dopiero policja, która dała kilka strzałów w powietrze. Tymczasem w kościele, szaulisi po zamknięciu drzwi rzucili się na bezwonną ludność, która zaczęła chronić się za ołtarze. Szaulisi od strony zamkniętych drzwi dali kilka strzałów w kierunku wielkiego ołtarza. Strzelanina w kościele była tak gęsta iż większość szyb została rozbita. I tu znowu policja przybyła zapóźno. Bagnetami opróżniła kościół i procesję rozwiązała. Przybyłe następnie silne oddziały policji plac przed Katedrą oczyściły. Jak donosi prasa kłajpedzka rannych jest kilkadziesiąt osób, a kilka zabitych. - Prócz napadu na wielką procesję polską idącą do kościoła Karmelitów, w innych kościołach również przyszło do napaści na Polaków, napaści te jednak nie miały tak poważnych następstw, jak w kościele Sw. Trójcy. Członkowie polskiej Frakcji w Sejmie Kowieński /Pos. Luty/ oświadczyli, iż w czasie napaści mimo usilnych poszukiwań czynionych przez posłów polskich nie można było znaleźć ani jednego członka gabinetu. Ekscesy mają charakter zorganizowanej i planowej napaści. Były one zawczasu przygotowywane przez litewską młodzież i wprawdzie policja była uprzedzona o napaści na Polaków. Elta w oficjalnym komunikacie stara się wytłumaczyć, iż uroczystości polskie miały charakter polityczny i wywołały wśród ludności niezadowolnienie, które ujawniło się w formie napaści. Prasa litewska stara się zważyć odpowiedzialność na Polaków i nazywa zajście prowokacją polską, która widocznie miała na celu wystąpienie przeciwko Litwie. -

